

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΗ 1996 • ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 • ΕΤΟΣ 2ο • ΦΥΛΛΟ 75ο • ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΚΑΝΕΝΑ ΟΡΙΟ...

21 ΙΟΥΝΗ 1995: Ο Σπύρος Δαπέργολας και ο φίλος του Μάριος Χρυσοστόμου συλλαμβάνονται κατά τη διάρκεια αποτυχημένης ληστείας.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1995: Οι δικτικές αρχές, εφαρμόζοντας τη συνηθισμένη τους τακτική για "επίλυση" "εκκρεμών υποθέσεων", φορτώνουν στο Σπύρο άλλη μια ληστεία.

7 ΝΟΕΜΒΡΙΗ 1996: Οι μηχανισμοί καταστολής ξεπερνούν κάθε όριο. Επιδιώκοντας την οριστική εξόντωση του Σπύρου, εκτός από τις στημένες κατηγορίες για τη δεύτερη ληστεία, διατάζουν την παράτασή της προφυλακισής του πέρα από το 18μηνο, προδικάζοντας και το μέλλον που του επιφυλάσσουν.

"...Στις 7 Νοέμβρη, το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών αποφάσισε, παρά την ξεκάθαρη διατύπωση του νέου νομοσχεδίου, την παράταση της προφυλακισής μας (...) Τι περιμένουν από μένα; Να τους παρακαλέσω να σεβαστούν τη νομιμότητα; Να τους ζητήσω να μην φέρονται όπως επιβάλλει η ουσία της ύπαρξής τους; Να αυτοπεριοριστούν; Αυτό που ξεκινάω είναι αυτό που μου επιβάλλει το τέλος των αυταπατών, η αξιοπρέπειά μου σαν αναρχικός. Από τις 9 Νοέμβρη μπαίνω σε απεργία πείνας με αίτημα την απελευθέρωσή μου..."

ΛΕΥΤΕΡΙΑ

στον ΣΠΥΡΟ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑ

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ από 9 ΝΟΕΜΒΡΙΗ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΣΟΔΕΙΑ ΓΚΡΙΖΩΝ ΚΑΙΡΩΝ...

ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑ η αγροτική εξέγερση έδωσε λίγο χρώμα σε γκριζούς καιρούς. Απρόσμενη, σε μεγάλο βαθμό αυθόρμητη, μαζική, αποφασιστική, κατάφερε τουλάχιστον να σπείρει την αμφιβολία. Σε μια κοινωνία ανήσυχη, γεμάτη ερωτηματικά, συγχυσμένη, αμφιταλαντευόμενη, τα τρακτέρ των αγροτών έσπασαν τον αποκλεισμό της σιωπής και της συναίνεσης. Και πάντα, όταν κάποιοι υψώνουν τη φωνή τους, υπάρχουν και άλλοι πολλοί που θέλουν να ενωθούν μαζί τους. Σήμερα μπορεί και να γεννιέται ένα στοίχημα για το μέλλον...

Η εξουσία, ανίκανη να αντιμετωπίσει την κατάσταση, χρησιμοποιεί διαδοχικά όλα τα μέσα. Διαλλακτική. Απειλητική. "Ηρεμη δύναμη". Κατασταλτική. ΜΜΕ. Κομματικοί μηχανισμοί. Ανυποχώρητη. Συναινετική. Με εμονή στο διάλογο. Με αδιαλλαξία. Φαινομενικά αδιάφορη, γεμάτη ενδιαφέρον. Τα διαφορετικά πρόσωπα της εξουσίας αντανakλούν τις διαφορετικές όψεις, δυναμικές και παρενέργειες της αγροτικής εξέγερσης.

Καταρχήν, η εξέγερση αντανakλά στους μηχανισμούς κυριαρχίας. Τα τελευταία χρόνια, η αντιμετώπιση των κοινωνικών κρίσεων βασίζεται όλο και περισσότερο στο δίπτυχο καταστολή και ΜΜΕ. Οι ίδιοι μηχανισμοί που είναι απόλυτα επαρκείς για να αντιμετωπίσουν τις συγκρούσεις στο Πολυτεχνείο, αποδεικνύονται μάλλον άχρηστοι για να αντιπαρατεθούν σε μεγάλα κοινωνικά κομμάτια σε γενικευμένες κινητοποιήσεις. Πολύ περισσότερο, που ότι έχει απομείνει από το κοινωνικό πρόσωπο της σοσιαλδημοκρατίας, ανίκανο πια να πείσει, γυμνώνει τα δόντια του.

Δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία οι τοποθετήσεις ενάντια στους αγρότες "συνδικαλιστών" στη συνδιάσκεψη της ΓΣΕΕ την εβδομάδα που πέρασε. Ούτε και βέβαια οι μηνύσεις των διάφορων εμπορικών, βιομηχανικών και εξαγωγικών συλλόγων και επιμελητηρίων. Οι μαριονέττες που θα προσπαθήσουν να παίξουν το ρόλο της αγανακτισμένης κοινωνίας, πάντα θα βρεθούν. Δεδομένου ότι η κυβέρνηση, οι κομματικοί μηχανισμοί, τα ΜΜΕ, δεν θέλουν και δεν μπορούν να επιτεθούν απροκάλυπτα απέναντι σ' αυτό το ένα πέμπτο της κοινωνίας, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις-σφραγίδες ανέλαβαν να μιλήσουν στο όνομα της τάξης. Αφεντικά και εργάτες πρέπει να νιώσουν ενωμένοι στο όνομα της εθνικής οικονομίας απέναντι στο κοινό εχθρό που διασalaεύει την ιερότητα της παραγωγής. Δεδομένου ότι η κυβέρνηση μπορεί να παραβιάζει τις ΕΟΚικές επιταγές μόνο για την αγορά όπλων, ότι η αξιωματική αντιπολίτευση μπορεί μόνο να ψελίζει για να μη χάσει την ανύπαρκτη αξιοπιστία της και ότι το ΚΚΕ πρέπει να σκoiνοβατεί στο κενό ανάμεσα στην επιθυμία να διευρύνει την εκλογική του βάση και στην ανάγκη να παραμείνει πυροσβέστης και θεματοφύλακας των θεσμών, η κατάσταση είναι δύσκολη. Τελευταία δυνατότητα, η ανάδειξη του αντικοινωνικού προσώπου των κινητοποιήσεων, το παραμύθι για τους λίγους που στρέφονται ενάντια στους πολλούς. Μόνο που καμιά ΓΣΕΕ και κανένα επιμελητήριο δεν μπορεί να πείσει ότι η κοινωνία είναι αντικοινωνική. Απέναντι στα αγροτικά οδοφράγματα, οι μηχανισμοί χειραγώγησης αποκαλύπτονται και γνωρίζουν μια -έστω και προ-

Συνέχεια στη δεύτερη σελίδα

ΣΧΟΛΙΑ

Ενημέρωση από το "Πρόγραμμα @ του Νότου"

★ Μεγάλη έμφαση δίνεται στην "αποκάλυψη" ότι μέλη της τουρκικής κυβέρνησης συνεργάζονταν με λαθρεμπόρους όπλων και μέλη ακροδεξιών παρακρατικών οργανώσεων.

★ Φοβερή αποκάλυψη!

★ Τέτοια πράγματα φυσικά συμβαίνουν μόνο στην άλλη πλευρά του Αιγαίου...

★ Για το σχέδιο "Gladio", την "Κόκκινη Προβιά" κλπ δεν έχει ακούσει κανείς ποτέ τίποτα!

★ Ούτε για τις αλληλοκατηγορίες διαφόρων εξεχουσών μορφών του ελληνικού επιχειρηματικού κόσμου για τις σχέσεις τους με τις μυστικές υπηρεσίες των πρώην κομμουνιστικών χωρών της Ανατολικής Ευρώπης...

★ Άλλωστε, το πρόβλημα είναι οι σχέσεις με τους λαθρεμπόρους όπλων και τους καταζητούμενους ακροδεξιούς τρομοκράτες.

★ Γιατί οι σχέσεις με τους νόμιμους εμπόρους όπλων και τους τρομοκράτες των διαφόρων δυτικών μυστικών υπηρεσιών είναι απόδειξη εύρυθμης λειτουργίας της αστικής δημοκρατίας...

★ Η "Εταιρεία Ελλήνων Δικαστικών Λειτουργών για τη Δημοκρατία και τις Ελευθερίες", με την "ευκαιρία" της επετείου της Παγκόσμιας Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (sic!), εξέδωσε ανακοίνωση σύμφωνα με την οποία η απεργία των αγροτών χαρακτηρίζεται "αντιδημοκρατική" και "αντικοινωνική", αφού "παραβιάζει δικαιώματα που αναγνωρίστηκαν από την εποχή της Γαλλικής Επανάστασης, όπως η ελεύθερη κίνηση και δράση" (sic!!!).

★ Για δες στιγμή που αποφάσισαν οι διακατές να ενδιαφερθούν για την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων!

★ Πάντως, εδώ που τα λέμε, είναι οι κατεχόννη αρμόδιοι να μιλήσουν για το ζήτημα.

★ Ξέρουν καλά το ζήτημα της παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων...

★ Οι πλούσιοι απολαμβάνουν το 61,5% (τοίς εκατό) των φοροαπαλλαγών, ενώ οι φτωχοί το 1% (ένα τοίς χιλίοις!).

★ Οποία έκπληξις!!!

★ Σε τέσσερα χρόνια θα επιτρέπεται η είσοδος ιδιωτικών εταιρειών στην παραγωγή και διανομή ηλεκτρικού ρεύματος στην Ελλάδα.

★ Μήπως μπορείτε να φανταστείτε ποιοί θα τα κονομήσουν χοντρά από την όλη ιστορία και ποιοί θα πληρώσουν τη νύφη;

Ο κύριος στόχος αυτής της ενημερωτικής επιστολής είναι η πληροφόρηση για τη μέχρι στιγμής εξέλιξη του "Προγράμματος @", και για την παρούσα του κατάσταση.

Το "Πρόγραμμα @ του Νότου" τελικά συγκεκριμενοποιήθηκε στη βάση τριών κατευθύνσεων, τις οποίες αποκαλούμε "υποπρογράμματα". Είναι οι ακόλουθες: η αντιεξουσιαστική εκπαίδευση, η κοινοτική υγεία και η ανάπτυξη και η απελευθέρωση των γυναικών.

Το "Πρόγραμμα" -όπως ίσως πολλοί ήδη θα ξέρετε- αναπτύσσεται σε μια ζαπατιστική κοινότητα της ζούγκλας Lacandona, στην πολιτεία Chiapas του μεξικάνικου νότου.

Εδώ, στη μέση αυτού του "παραδείσου", χωρίς θεό και χωρίς κράτος, αλλά μέσα σε στρατιωτικό κλοιό, αναπτύσσεται μια απελευθερωτική προσπάθεια (μέσω της εκπαίδευσης, ως δρόμου προς την ελευθερία) με στόχο τη βοήθεια στην διαμόρφωση ελεύθερων ατόμων, δηλαδή τους "εν δυνάμει επαναστάτες" πως λέει η ελευθεριακή εκπαιδευτικός Josefina Martin Luego.

Αυτή τη στιγμή, το "Πρόγραμμα" διαθέτει τρεις χώρους αφιερωμένους στην αντιεξουσιαστική εκπαίδευση:

1) Το "μεγάλο σπίτι" -αίθουσα1- (κατασκευασμένο εξ αρχής για σχολική χρήση), στο οποίο το πρωί παρακολουθούν μαθήματα παιδιά από 9 ως 11 χρονών και μετά τις 3.00 μμ τα παιδιά που δεν μπορούν να παρακολουθήσουν το πρωινό ωράριο γιατί απασχολούνται σε αγροτικές εργασίες. Μετά τις 5.00 το απόγευμα, συμμετέχουν και οι αναλφάβητοι ενήλικες.

2) Ένα μικρό κτίσμα που αρχικά το χρησιμοποιούσαμε για να αποθηκεύουμε το λιγιστό εκπαιδευτικό υλικό που διαθέτουμε, το μετατρέψαμε σε παιδικό σταθμό, στον οποίο, λόγω της μεγάλης προσέλευσης παιδιών, απασχολούνται δύο σύντροφοι.

3) Ένα τρίτο κτίριο, που είχε αρχικά ήταν το "Κοινοτικό Κτίριο", μετατράπηκε σε αίθουσα προ-

σχολικής εκπαίδευσης, όπου συμμετέχουν παιδιά 6 ως 8 χρονών.

Αυτή τη στιγμή, ασχολούμαστε με την κατασκευή του "Σπιτιού των Γυναικών" και του "Σπιτιού των Νέων", σε ένα τμήμα του χωριού που προβλέπεται να αναπτυχθεί ως κοινοτικό σύνολο εκπαίδευσης-πολιτισμού-αναψυχής και στο οποίο στο μέλλον θα υπάρχουν περισσότερες σχολικές αίθουσες, μια βιβλιοθήκη, ένα Κέντρο Υγείας, ένα ξυλουργείο και ένα Ελευθεριακό Αθηνείο.

Υπήρξε μια σημαντική καθυστέρηση στην κατασκευή του "Σπιτιού των Γυναικών" και του "Σπιτιού των Νέων", που αρχικά προβλέπονταν να αρχίσουν να λειτουργούν μέσα στο Νοέμβριο, εξαιτίας της απειλής μιας στρατιωτικής επίθεσης, που ακολούθησε την διακοπή του διαλόγου από μέρους του EZLN. Η κατάσταση "Συνεχούς Επιφυλακής" στην οποία τέθηκαν οι κοινότητες, δεν επέτρεπε την προμήθεια με την ξυλεία που χρειαζόμασταν.

Χάρη στην οικονομική ενίσχυση

που λάβαμε από ελευθεριακές οργανώσεις και αλληλέγγυους συντρόφους, καταφέραμε να συγκεντρώσουμε το ποσό που χρειαζόταν για την αγορά απαραίτητων υλικών (φύλλα λαμαρίνας για τις στέγες, εργαλεία, διάφορα οικοδομικά υλικά) για την κατασκευή του "Σπιτιού των Γυναικών" και του "Σπιτιού των Νέων". Έχουμε λάβει 1.250 \$ από τη FAU (το γερμανικό τμήμα της Ανάρχοσυνδικαλιστικής Διεθνούς), 500\$ από τη Βρετανία, 250\$ από το Βερολίνο, καθώς και

μικρότερες χρηματικές εισφορές από άλλους συντρόφους και συντρόφισσες. Επίσης, δεχθήκαμε μια σημαντική αποστολή βιβλίων και εργαλείων από το Άμστερνταμ και ένα μεγάλο μηχανοκίνητο πριόνι από το Πότσταμ.

Η βοήθεια που λάβαμε ήταν πάρα πολύ σημαντική για την ανάπτυξη του "Προγράμματος @". Όπως θα διαβάσατε, έχουμε πολύ φιλόδοξους στόχους, που όμως αρχίζουν σταδιακά να πραγματοποιούνται, χάρη στην αλληλεγγύη συντρόφισσων, συντροφισσών και φίλων και η Ουτοπία μας αρχίζει να ριζώνει στη γη.

Υγεία και Κοινωνική Επανάσταση!

"Πρόγραμμα @ του Νότου" της Επαναστατικής Αναρχικής Ομοσπονδίας Amor y Rabia, Νοέμβρης 1996

Υ.Γ.: Κάθε άτομο, οργάνωση ή συλλογικότητα που προσφέρει κάποιο χρηματικό ποσό, μπορεί, όποτε το επιθυμεί, να ελέγξει τις καταστάσεις αγορών και το ταμείο.

Σημείωση 1) Για περισσότερες πληροφορίες, στην Τ.Θ. 50042, Τ.Κ. 54013, Θεσσαλονίκη, με την ένδειξη "Για τους Μάρτυρες του Σικάγο".

Σημείωση 2) Την επόμενη βδομάδα θα κυκλοφορήσει μια συλλογή με 12 φωτογραφίες και κείμενα για την οικονομική ενίσχυση του "Προγράμματος @ του Νότου".

Εκδηλώσεις...

★ Σήμερα, Σάββατο 14 Δεκέμβρη, η ομάδα Μαύρος Ήλιος διοργανώνει συναυλία με τους Guernica, Δρακατώρ και Αθίγανοι του Σύμπαντος. Στις 10.00μμ, στο Στέκι στο Βιολογικό (Θεσσαλονίκη).

★ Αύριο, Κυριακή 15 Δεκέμβρη, η Πρωτοβουλία για την Επαναλειτουργία του Ράδιο Κιβωτός, σε συνεργασία με τον Κινηματογραφικό Όμιλο Φοιτητικών Εστιών Θεσσαλονίκης, διοργανώνει κινηματογραφική προβολή της ταινίας "Η τελευταία Έξοδος". Στις 9.00μμ, στις φοιτητικές εστίες

ΣΟΔΕΙΑ ΓΚΡΙΖΩΝ ΚΑΙΡΩΝ...

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

σωρινή- ήττα. Τα αγροτικά μπλόκα δεν κέρδισαν καμιά σύμπραξη και καμιά συμπαράταξη. Κέρδισαν όμως την συμπάθεια μιας κοινωνίας που αναγνωρίζει κοινές αιτίες που οδηγούν στην επιδείνωση και της δικιάς της κατάστασης. Η καπιταλιστική ολοκλήρωση οδηγεί στην κοινωνική διαίρεση. Και αν αυτή τη διαίρεση η κυριαρχία την χρησιμοποιούσε σαν μίσμα (κοινωνικές μοιονότητες, μετανάστες) για να συσπειρώσει το υπόλοιπο κομμάτι της κοινωνίας, υπάρχει πάντα η δυνατότητα να γίνει μπούμερανγκ εναντίον της, καθώς αποδεικνύεται ότι στο υπόλοιπο της διαίρεσης χωράνε πάρα πολλοί. Τα αιτήματα των αγροτών επικαλούνται τους συλλογικούς φόβους μιας ολόκληρης κοινωνίας. Και εκεί βρίσκεται η πραγματική δύναμη των αγροτικών οδοφραγμάτων.

Στις αγροτικές κινητοποιήσεις διακυβεύονται περισσότερα πράγματα. Μια νίκη τους -

έστω και σχετική- θα έδινε τη δυνατότητα για συνολικότερη κλιμάκωση των αντιστάσεων. Μια ήττα τους θα πολλαπλασίαζε τη σύγχυση και την ηττοπάθεια. Αυτό που έχει σημασία σ' αυτές τις κινητοποιήσεις είναι το μήνυμα που θα αφήσουν και το κλίμα που θα δημιουργήσουν. Γιατί είναι και το μόνο που θ' αφήσει υποθήκες για το μέλλον.

Και αναφορικά με το μέλλον... Δεν υπάρχει κανένα περιθώριο για πολιτικές απλουστεύσεις και επαναστατικές αφαιρέσεις. Σ' αυτές τις κινητοποιήσεις, μ' αυτούς τους όρους και με τους δεδομένους στόχους, δεν θα ανατραπεί η πορεία συρρίκνωσης και εξαφάνισης του μεγαλύτερου τμήματος της αγροτικής τάξης, του πιο ευάλωτου και του πιο φτωχού. Όχι μόνο γιατί δεν μπαίνει με ουσιαστικό τρόπο ένας τέτοιος στόχος, αλλά και γιατί το κέντρο της αγροτικής εξέγερσης βρίσκεται στη Θεσσαλία. Εκεί δηλαδή που βρίσκονται συγκεντρωμένες μεγαλύτερες γαιοκτησίες, με μεγαλύτερη συγκέντρωση κεφαλαίου, πε-

ρισσότερο εκμηχανισμένες και με πιο δυναμικές καλλιέργειες σε σύγκριση με την υπόλοιπη χώρα. Τα όσα μπορεί να κερδηθούν, θα είναι ελάχιστα σε σχέση με τις πραγματικές ανάγκες. Και βέβαια, οι μετανάστες θα εξακολουθήσουν να είναι το κακοπληρωμένο και αναλώσιμο δυναμικό για τις ανάγκες της αγροτικής παραγωγής...

Στα τέλη του '96, υπάρχουν πολλά πράγματα που λείπουν. Ο ταξικός λόγος των αντιστάσεων που αρθρώνονται είναι ένα απ' αυτά. Το πρόταγμα, η ελπίδα, το όνειρο για μια άλλη κοινωνία, είναι κάποια άλλα. Το μήνυμα, όχι μόνο για τους αγρότες, έρχεται απ' την άλλη πλευρά του Ατλαντικού. **Ya basta!** Στο γκρίζο της εξουσίας υπάρχουν πολλές ρωγμές...

M.K.

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635) ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA BARBARA (Κρίσπου 7, Πλ. Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη) ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μμ. ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΣΜΟΣ 118/343601-22 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Θέσεις με στόχο την επικοινωνία...

Ο Αντιεξουσιαστικός Πυρήνας Αγίας Παρασκευής έχει δημιουργηθεί εδώ και δύο περίπου χρόνια. Ο πρώτος σκοπός του πυρήνα ήταν η αντιπληροφόρηση στην Αγία Παρασκευή και στις γύρω περιοχές. Στόχος μας πια, αν και η αντιπληροφόρηση είναι πάντοτε στις δραστηριότητές μας, είναι να βρούμε με ποιες μορφές δράσης, θα μπορούσαμε να θέσουμε σε συνεχή δοκιμασία τον πρακτικό μας λόγο, στους χώρους όπου ζούμε καθημερινά.

Η Αγία Παρασκευή θεωρείται γενικά αστική περιοχή, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν εδώ -και σε γειτονικούς δήμους- συνοικίες πιο υποβαθμισμένες, με πληθυσμό προερχόμενο από την εργατική τάξη. Βέβαια, ακόμα κι αν δεν ήταν έτσι, ακόμα κι αν κανείς δεν είχε οικονομικά προβλήματα, αυτό δεν θα σήμαινε αυτόματα και ανυπαρξία προβλημάτων: πώς θα διαθέταμε άραγε τον ελεύθερο χρόνο μας; Τι θα άλλαζε, αν υποθέσουμε πώς ζούσαν όλοι αρκετά "άνετα"; Μήπως θα καταπιεζόμαστε και θα πλήτταμε λιγότερο στο σχολείο, στην οικογένεια, στη διασκέδαση ή αλλιώς; Μήπως θα αναπτύσσαμε ελεύθερα την επικοινωνία ή τη δημιουργικότητά μας;

Επιλέξαμε να δράσουμε και σε επίπεδο γειτονιάς, πιστεύοντας ότι το δίλημμα μεταξύ τοπικού ή "κεντρικού" αγώνα είναι ψεύτικο, ότι η σχέση μεταξύ τοπικού και "κεντρικού" γεγονότος είναι άμεση. Πόσες φορές δεν αποδεικνυόμαστε ανίσχυροι να μεταφέρουμε ένα κεντρικό γεγονός στη γειτονιά μας και να εξηγήσουμε τη σημασία του στον καθημερινό, αλλά αγνοημένο, ίσως, περίγυρό μας; Πόσες φορές γεγονότα της γειτονιάς δεν θάβονται από την έλλειψη ευρύτερης συνεννόησης και αλληλεγγύης και από την ανικανότητά μας να τους δώσουμε την προοπτική που θα έπρεπε;

Η κύρια αξία των τοπικών ομάδων είναι ότι, μέσα από τη συνεχή τους παρέμβαση σε τοπικά ζητήματα, αναπτύσσουν ολοένα και πιο στενές σχέσεις με τους κατοίκους των περιοχών στις οποίες δρουν. Έτσι είναι πολύ πιο πιθανό, σε κρίσιμες στιγμές, να βρει κανείς αλληλεγγύη από εκείνους, που άλλοτε θα αδιαφορούσαν ή

θα φαινόταν εχθρικοί. Η αντιπληροφόρηση έχει τα καλύτερα αποτελέσματα -αυτό έχει φανεί συχνά- σε περιοχές όπου η δράση είναι καθημερινή και πολυδιάστατη.

Εξάλλου, η αντιπληροφόρηση σε τοπικό επίπεδο είναι και ο μοναδικός τρόπος να παρακάμψουμε τα "παντοδύναμα". Μέσα Μαζικής Εξαχρείωσης, να τα παρακάμψουμε ακόμα και σε περιόδους καταστολής -οπότε, με τις σημερινές συνθήκες, λίγες ευνοϊκές αναφορές από ένα ή δύο ΜΜΕ θεωρούνται, από κάποιους τουλάχιστον, πολύτιμες (εφόσον δεν υπάρχουν δίκτυα αντιπληροφόρησης να αναλάβουν αυτό το έργο).

Η δράση που αρχίζει και τελειώνει στο κέντρο της πόλης, η πρακτική που αποδέχεται ως αυτονόητο το "εκεί γίνονται όλα", έχει στην πράξη οδηγήσει, μαζί με άλλους παράγοντες, σε ένα σωρό αδιέξοδα. Έκανε τους προσωπικούς ανταγωνισμούς κυρίαρχο ζήτημα ενός ολόκληρου κινήματος, δημιούργησε άλλοι "αγωνιστικότητα" και κυνηγούς αυτοεπιβεβαίωσης, υποχρέωσε συνελεύσεις να συζητούν πράγματα άλλα, αντί για τις επείγουσες ανάγκες, έκανε δυσκίνητο το "χώρο" όταν έπρεπε ο λόγος του να φτάσει άμεσα σε κάθε γειτονιά... Οι κουβέντες στο "κέντρο" χάνουν κάθε νόημα αν δεν μπορούν να μεταφέρουν και να εξηγήσουν τα συμπεράσματά τους, όσο γίνεται και όπου γίνεται, πέρα από το κέντρο, αν δεν βρίσκουν τρόπο να πραγματοποιούν άμεσα τις αποφάσεις τους στην "περιφέρεια", και για να εξηγηθούμε, αν οι αποφάσεις αυτές δεν έχουν προέλθει από ομάδες γειτονιάς, σχολείων, χώρων εργασίας, στεκιών ή άλλες, οι οποίες τις προετοίμασαν, λαμβάνοντας επιτέλους υπόψη και το πώς θα τις υλοποιήσουν παντού, και το τι συμβαίνει πραγματικά και αλλού, πέρα από τα Εξάρχεια.

Πιστεύουμε λοιπόν σε μία αμφίδρομη σχέση "κέντρου" - "περιφέ-

ρειας", και, ακόμη καλύτερα, θέλουμε πολλά κέντρα παντού, σε κάθε γειτονιά. Γιατί στο κάτω-κάτω η πολεοδομία τους είναι η εξουσία τους. Όσο συχνά και αν καίγονται τα κέντρα των πόλεων και οι πρωτεύουσες των κρατών - και χαίρομαστε πολύ γι' αυτό, όταν γίνεται- η υπόθεση της ελευθερίας θα αρχίσει να παίρνει σάρκα και οστά μόνο όταν η αυτοοργάνωση φτάσει παντού, σε κάθε χρόνο και τόπο της καθημερινής ζωής μας.

Εφόσον ενδιαφερόμαστε για την αυτοοργάνωση, δύο τουλάχιστον βασικά ερωτήματα θα έπρεπε να απαντηθούν:

- Πώς αντιμετωπίζουμε την κατεστημένη επικοινωνία; Με το να την αρνούμαστε φραστικά ή προσωρινά, δεν την αρνούμαστε καθόλου. Να ένα θέμα που θα έπρεπε να μας απασχολήσει: Τι νέες διεξόδους μπορούμε να ανακαλύψουμε, ώστε ο λόγος άρνησης που θέλουμε να εκφράσουμε να αποκτήσει περισσότερο βάρος και απήχηση;

- Απέναντι στην κατεστημένη κοινωνία, πώς συγκροτούμε την αντίθεση μας και, κυρίως, ποια κοινωνία έχουμε να αντιπροτείνουμε για να την αντικαταστήσουμε; Όχι απλά ως ιδεώδες σχήμα που έχει και κάποια σπουδαία ιστορικά παραδείγματα. Αλλά πώς χτίζουμε αυτή την κοινωνία από πριν, με ενεργητικό τρόπο, σήμερα, κάθε μέρα και οπουδήποτε βρισκόμαστε; (Όσο και αν φαίνεται κοινότοπο πρέπει να το ξαναπούμε).

Σκοπός αυτού του γράμματος είναι να διερευνηθούν οι δυνατότητες για να ξεκινήσει μια πιο ουσιαστική επικοινωνία μεταξύ ομάδων, συλλογικοτήτων, στεκιών, κοινωνικών κέντρων και ατόμων από όλη την Ελλάδα. Ας εκμεταλλευτούμε την ευκαιρία, που δίνεται από κάποιες ευνοϊκές εξελίξεις, αλλά και ας κατανοήσουμε ποιο είναι το καθήκον μας απέναντι στις, υπαρκτές επίσης, δυσάρεστες εξελίξεις: είναι επείγον να

μην αρκεστούμε στα πρώτα μηνύματα μιας νέας κατάστασης, που φαίνεται να δημιουργείται από τη δημιουργία, σε μικρό σχετικά διάστημα, αυτοοργανωμένων στεκιών και κοινωνικών κέντρων σε αρκετές πόλεις της Ελλάδας. Είναι το ίδιο επείγον να αναπτύξουμε όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες για να ξεκινήσει μια σοβαρή προσπάθεια να απεμπλακεί ο "χώρος" από τα αδιέξοδα στα οποία μόνο περιληπτικά και ενδεικτικά αναφερθήκαμε παραπάνω.

Βασικό σημείο αφετηρίας για όλα αυτά είναι, κατά τη γνώμη μας, η ανάπτυξη τοπικής κοινωνικής δράσης όλων των μορφών, αλλά και η συλλογική αναζητήση διόδων επικοινωνίας.

Προτείνουμε λοιπόν εκτός από την αυτονόητη ανταλλαγή εντύπων, προκηρύξεων και χρήσιμων πληροφοριών, να ξεκινήσει μια πιο συστηματική προσπάθεια που σαν

πρώτο στόχο θα έχει τη δημιουργία δικτύου ή δικτύων άμεσης επικοινωνίας και αλληλοενημέρωσης (π.χ. εσωτερικό δελτίο όλων των κοινωνικών κέντρων), με βασική φροντίδα τη μέγιστη δυνατή ετοιμότητα σε ζητήματα αλληλεγγύης, αλλά και την ανταλλαγή απόψεων και εμπειριών, και τέλος την περιγραφή και τη δικαιολόγηση των διαφορετικών προτεραιοτήτων που έχει ο καθένας (πράγμα που θα μπορούσε να ξεκινήσει από τώρα, αλλά είναι κάτι το οποίο θα έπρεπε να μας απασχολήσει πρώτα σε βάθος, και να συζητηθεί αργότερα, σε μία από κοντά επαφή), είτε αυτές προέρχονται από τοπικές ή άλλες ιδιαιτερότητες, είτε από διαφορετικές θεωρητικές τοποθετήσεις.

Νοέμβρης 1996, Αγία Παρασκευή

Αντιεξουσιαστικός Πυρήνας Αγίας Παρασκευής

Τ.Θ. 60095, Τ.Κ. 15310

Στις 20 Δεκεμβρίου δικάζεται ο σύντροφος Κώστας Γαρδούνης στα δικαστήρια της Ευελπίδων.

Ο Κώστας Γαρδούνης συνελλήφθη το βράδυ της 14ης Απριλίου έξω από το Πάντειο Πανεπιστήμιο, όπου είχε συγκεντρωθεί ένα μεγάλο μέρος της δυναμικής πορείας που είχε γίνει το απόγευμα της ίδιας μέρας.

Η δυναμική πορεία που συγκρούστηκε με τους μπάτσους ήταν πορεία οργής για τον παραλίγο θανάσιμο τραυματισμό συντρόφου από φασίστα.

Η πορεία αυτή, σε συνδυασμό με τις ταυτόχρονες καταλήψεις της ΑΣΟΕΕ και του Παντείου που ακολούθησαν, έσπασαν το φράγμα σιωπής που είχε επιβληθεί για την παραλίγο δολοφονία.

Ο Κώστας Γαρδούνης, που μαζί με εκατοντάδες άλλους συμμετείχε σ' αυτή την πορεία και αργότερα στην Πάντειο, έδωσε και δίνει τον αγώνα ενάντια στο φασισμό, τον ρατσισμό και την κρατική βαρβαρότητα, ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση στο σημερινό εκσυγχρονιστικό Μεσαίωνα.

Ο Κώστας Γαρδούνης ουσιαστικά καλείται να δικαστεί για αυτές τις επιλογές του, που δεν είναι μόνο δικές του... Ας το αποδείξουμε στις 20 Δεκέμβρη στα δικαστήρια της Ευελπίδων...

Γ.Κ.

Η δίκαιη εκτέλεση του δωδεκάχρονου ιμπεριαλιστή

Το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης ανέλαβε την ευθύνη για την επίθεση εναντίον αυτοκινήτου στο οποίο επέβαιναν ισραηλινοί έποικοι (οι γονείς και τα τρία παιδιά) στην πόλη Ραμάλα. Κατά την επίθεση σκοτώθηκε η μητέρα και ο δωδεκάχρονος γιος της ενώ τραυματίστηκαν ο πατέρας και τ' άλλα παιδιά. Η είδηση (σε περίπτωση που ευσταθεί) μόνο φρίκη μπορεί να σε κάνει να αισθανθείς. Αλήθεια, ένα δωδεκάχρονο παιδί τι ευθύνη έχει για τα εγκλήματα του ισραηλινού κράτους σε βάρος των παλαιστινίων και των υπόλοιπων αράβων; Ποιόν σκότωσε; Ποιόν φυλάκισε; Ποιόν βασάνισε; Ποιά κατεχόμενα εδάφη εποίκισε; Απαντήσεις δεν υπάρχουν. Ο δωδεκάχρονος σκοτώθηκε επειδή έτυχε να γεννηθεί εβραίος. Επειδή οι "σύντροφοι" του Λαϊκού Μετώπου ενεργούν με βάση την αρχή της συλλογικής ευθύνης. Επειδή η προσπάθεια ανατροπής των συμφωνιών Πέρες-Αραφάτ και εκδίωξης των ισραηλινών από τα κατεχόμενα δεν πρέπει να γνωρίζει φραγμούς και όρια (έτσι φρονούν οι "σύντροφοι"). Ίσως είναι μάταιο να πει κανείς ότι τα μέσα χαρακτηρίζουν το σκοπό. Ότι πολλές φορές οι επαναστάτες γίνονται όμοιοι (αν όχι χειρότεροι) μ' αυτούς που πολεμάνε. Ότι η συλλογική ευθύνη είναι έννοια που ανήκει στο αντίπαλο στρατόπεδο από αυτό των ανθρώπων που αγωνίζονται για έναν κόσμο ελεύθερο. Είναι μάταιο. Γιατί και αυτή τη φορά θα σιωπήσουμε. Αυτό άλλωστε προστάζει τόσο το γενικότερο συμφέρον της Υπόθεσης όσο και η συγκεκριμένη πολιτική συγκυρία. Έτσι κι αλλιώς οι δικαιολογίες που μπορούμε να βρούμε είναι πολλές: προβοκάτσια των μυστικών υπηρεσιών και του διεθνούς ιμπεριαλισμού, πράξη που πρέπει να την προσεγγίσουμε μέσα από το πρίσμα των ιδιαιτεροτήτων της περιοχής, πάντα σ' έναν πόλεμο υπάρχουν και αθώα θύματα, ας μην κρίνουμε τα κοινωνικά συμβάντα με γνώμονα μια μικροαστική ηθική. Πάντως, ας έχουμε καλά στο νου ότι πάντοτε η σιωπή είναι συνενοχή.

Γ.Α.

Κυκλοφόρησαν...

Κυκλοφόρησε το 8ο τεύχος του μαθητικού περιοδικού Ιδιότροπον. Εντυπωσιακή σελιδοποίηση, σκίτσα, κόμικ και φωτογραφίες των ιδιών, η κάθε σελίδα μια πρωτότυπη σύνθεση! Από τις 88 σελίδες του πολύ ενδιαφέροντος αυτού εντύπου (που εκδίδεται από πρωτοβουλία μαθητών του κλασικού λυκείου Αναβρύτων) ξεχωρίζουμε: τα κείμενα *Μια "απλή" απορία και Ανταπάντηση* (στα "Περί πατρίδας και κράτους"), τα ποιήματα *Φενάκη, φθίση, φυγή, Έτσι απέθανε ο Προμηθέας και Ήταν όμορφες εκείνες οι μέρες, ήταν όμορφες* (χωρίς να θέλουμε να αδικήσουμε τις άλλες σελίδες ποίησης) και το κόμικ *Ο Θίασος του Εδιμβούργου*. Δυσεύρετη προς το παρόν έκδοση που ελπίζουμε να κυκλοφορήσει και στα βιβλιοπωλεία.

Αλφα
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΕΤΟΣ 2ο ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 75

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45
Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη 7.00-10.00μ.μ.
ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
E-mail: alfanarc@compulink.gr
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
Τ.Κ. 100 35 ΑΘΗΝΑ

Από την αυγή της βιομηχανικής επανάστασης, η οργάνωση της εργασίας υπήρξε κατασταλτική για την δημιουργικότητα του ανθρώπου. Από τότε, ο άνθρωπος νοιώθοντας την αλλοτρίωση αυτού του τύπου της εργασίας, προσπαθεί να μειώσει την χρονική διάρκεια της, αναζητώντας την απελευθέρωση του στον "ελεύθερο χρόνο". Με τις κατακτήσεις του παρελθόντος είναι αναγκασμένος να δουλεύει σήμερα οχτώ ώρες (άντε και λίγες ακόμα σαν υπερωρίες), μετά έχει όλο το χρόνο δικό του, έτσι γυρνώντας στο σπίτι αντιμετωπίζει το δίλημμα να βγει έξω ή όχι; Για ποιο λόγο αφού μπορεί να τα 'χει όλα στο σπίτι. Η τηλεόραση ενεδρεύει υπομονετικά στο σαλόνι. Πατάς το κουμπί και ανοίγεται η "ζωή" μπροστά σου. Τα μάτια σου δεν είναι πια τα μάτια σου, είναι οι κάμερες της τηλεόρασης και τα αυτιά σου δεν είναι πια τα αυτιά σου, είναι τα μικρόφωνα των δημοσιογράφων.

Με το τηλεκοντρόλ στο χέρι ξεκινάει για τη "χώρα των θαυμάτων" και οι εικόνες αρχίζουν να πέφτουν. Ληστές, δολοφονίες, ένας ναρκομανής κόκκαλο στην Ομόνοια. "Ωχ, κλείδωσα την πόρτα για το βράδυ;". Λιτότητα, τρακτέρ κλείνουν την εθνική, η ανεργία αυξάνεται, στο Λαύριο συσσίτια, απολύσεις, "Πάλι καλά που με συμπαθεί το αφεντικό". Θα εκπληρωθούν οι όροι για την Ευρωπαϊκή Ολοκλήρωση; Καλπάζων πληθωρισμός, η κοινωνία των δύο τρίτων, "Χμ... Ωραία η τηλεπαρουσιάστρια". Πόλεμοι, "Πάλι κάπου σκοτώνονται;". Ψυχοπλακώνεται και αλλάζει κανάλι για να διασκεδάσει. Και να η Ρούλα συνάμενη-κουνάμενη, και να καλεσμένοι να μπαίνουν στο σαλόνι του, το θάμα της επικοινωνίας, γέλια, τραγούδια, χοροί, "Γυναίκα, βάλε ένα ουϊσκάκι". Κι όμως το βαρέθηκε και αυτό, το δάκτυλο ανυπομονεί στο τηλεκοντρόλ. Καιρός για "πραγματική ζωή" καιρός για φώσκολο, και να ένας κόσμος όπου όλοι είναι όμορφοι, έξυπνοι, μορφωμένοι, ταλαντούχοι, που

Μιζέρια - Μοναξιά Εξαπάτηση

ζουν έντονα, ερωτεύονται, αγαπούν, μισούν και τρέφονται με ίντριγκες, πάθη... και αστακούς. Και να που αυτός δε ζει, ζουν αυτοί γι' αυτόν. Ξαφνικά όμως αισθάνεται μόνος, θέλει να μιλήσει, πατάει το κουμπί και να το talk show. Άνθρωποι, ειδικοί και μη, μιλάνε, κριτικάρουν, χαριτολογούν. Αράζει, βολεύεται, δεν χρειάζεται να σκέφτεται, σκέφτονται αυτοί γι' αυτόν. Και πάνω στη χαρά του ζάπινγκ πέφτει πάνω σε μια εκπομπή όπου κάποιοι ζητάνε δημόσια συγνώμη, στο μυαλό του έρχεται ο τσακωμός με τη Μαίρη. Να πάρει τηλέφωνο στο "Συνώνμη" ή στο "Χρυσό Κουφέτο" μπας και βρει καμία άλλη.

Τελικά, όμως η ανία υπερτερεί του θαύματος, η κούραση της εργασίας βαραίνει πάνω στα βλέφαρα του. Τον παίρνει ο ύπνος και αρχίζει να ονειρεύεται. Είναι όμορφος, πλούσιος, έξυπνος, πίνει ντιούαρς, κυκλοφορεί με πανάκριβα αμάξια, ζει μέσα στη χλιδή και την πολυτέλεια, οι γυναίκες μένουν άφωνες στο πέρασμα του. Η τηλεόραση συνεχίζει στον ύπνο του. Τουλάχιστον στο όνειρό του είναι κάποιος, αφού στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτα. Και πως να είναι, αφού η τηλεόραση τον έχει πείσει ότι πρέπει να είναι σαν τους ήρωες της. Από μικρός έχει αφομοιώσει αυτά τα πρότυπα με αποτέλεσμα να μην αποδέχεται τον εαυτό του. Σημασία δεν έχει το ποιος πραγματικά είναι αλλά το τι δείχνει και το τι έχει.

Έτσι δημιουργείται μια μάζα ανθρώπων που ενώ δείχνει να είναι ενιαία, στην πραγματικότητα το κάθε μέλος της είναι μόνο του, αφού δεν μπορεί να αποδεχθεί τον εαυτό του πόσο μάλλον τους άλλους. Έτσι αποξενωμένος και

εξατομικευμένος νοιώθει τόσο μόνος και αδύναμος που δεν έχει τη δύναμη ν' αντιδράσει σ' αυτά που του προβάλλονται και τρέμοντας την ιδέα της περιθωριοποίησης αναγκάζεται να τα αποδέχεται παθητικά.

Μ' αυτόν τον τρόπο δημιουργείται ένας κόσμος όπου τα ΜΜΕ παίρνουν τη θέση της απόλυτης εξουσίας. Ελέγχουν όχι μόνο την πληροφορία αλλά και τον τρόπο με τον οποίο την επεξεργάζομαστε, δημιουργώντας έτσι την ίδια πραγματικότητα. Η Αλήθεια του Σήμερα είναι το ψέμα του χθες. Με μια απίστευτη ευκολία γίνεται ένα κολλάζ στοιχείων, άλλοτε τονίζοντας ιδιαίτερα κάτι ή κρύβοντας προκλητικά κάτι άλλο, ανάλογα με τις σκοπιμότητες της στιγμής. Κι όλα αυτά γίνονται στο όνομα μιας λέξης που όλοι οι δημοσιογράφοι υποκλίνονται μπροστά της, της "Αντικειμενικότητας".

Ο μύθος της αντικειμενικότητας όπως και οι υπόλοιποι μύθοι της εποχής μας (αξιοκρατία, ισότητα των δύο φύλων, δημοκρατία κλπ) βοηθούν το σημερινό σύστημα οργάνωσης να παρουσιάζει ένα δημοκρατικό προσώπιο. Έτσι το

σύστημα δεν κλυδωνίζεται γιατί εξακολουθεί να ελπίζει ότι μπορούν να πραγματοποιηθούν αυτοί οι μύθοι στο μέλλον, χωρίς να αλλάξει το σύστημα.

Στην ουσία δεν μπορεί να υπάρξει αντικειμενικότητα γιατί ο καθένας που παρουσιάζει ένα γεγονός, ακόμα κι αν θέλει να είναι ει-

λικρινής -πράγμα που δεν ισχύει για τους δημοσιογράφους-, το περιγράφει όπως το έχει αντιληφθεί μέσω των πεποιθήσεων του. Εξαιτίας αυτής της αντίφασης και για να την ξεπεράσουν τα ΜΜΕ δημιουργούν ένα φανταστικό, το μέσο άνθρωπο. Ο μέσος άνθρωπος δεν υπάρχει παρά μόνο μέσα από το μύθο της κοινής γνώμης, η οποία θεωρεί ότι όλη η κοινωνία είναι ένα ενιαίο σώμα και άρα έχει μια ενιαία άποψη. Στην πραγματικότητα αυτό που συμβαίνει είναι ότι τα ΜΜΕ αποκτούν το δικαίωμα να μιλούν στο όνομα της κοινωνίας αντί γι' αυτήν. Όμως οι απόψεις των ΜΜΕ είναι αυτές που εκφράζουν οι δημοσιογράφοι, οι οποίοι με τη σειρά τους είναι φερέφωνα του ιδιοκτήτη του εκάστοτε μέσου.

Έτσι οι δημοσιογράφοι μας βομβαρδίζουν συνεχώς με το μήνυμα: "είσαι ο μέσος άνθρωπος και εκφράζεις την κοινή γνώμη". Με αποτέλεσμα κάποια στιγμή να πιστέψεις ότι πραγματικά είσαι και την εκφράζεις (η οποία "κοινή γνώμη" είναι οι απόψεις της ίδιας της εξουσίας).

Τα μεγάλα μέσα ενημέρωσης ανήκουν σε ισχυρά οικονομικά Τραστ, τα οποία συμμαχούν με πολιτικά κέντρα εξουσίας. Δημιουργούνται έτσι οικονομικοπολιτικές συμμαχίες, που για την προώθηση των συμφερόντων τους ελέγχουν την οικονομική πολιτική και με την βοήθεια των ΜΜΕ τις απόψεις του κόσμου. Παρόλα αυτά, τα ΜΜΕ ισχυρίζονται ότι παίρνουν το ρόλο του πολύτιμου ελέγχου των υπόλοιπων εξουσιών. Αυτό που πραγματικά συμβαίνει όμως, είναι να παίρνουν μέρος σε μια ενδοεξουσιαστική διαμάχη, προωθώντας τα συμφέροντα του δικού τους Τραστ έναντι των άλλων.

Άλλο ένα έργο που αναλαμβάνουν τα ΜΜΕ προς όφελος της εξουσίας αλλά και δικό τους είναι η

διάλυση της κοινωνικής συνοχής. Γιατί στο βαθμό που η κοινωνία έχει ισχυρούς συνεκτικούς δεσμούς μεταξύ της είναι πολύ πιο εύκολο να αντισταθεί σε επιλογές της εξουσίας και να δημιουργηθούν κοινωνικές αναταραχές ακόμα και εξεγέρσεις. Το όνειρο αυτών που κατέχουν την εξουσία είναι ένας κόσμος όπου ο καθένας είναι μόνος του. Όμως επειδή ο άνθρωπος έχει την ανάγκη να νοιώθει ότι ανήκει κάπου, η εξουσία αναπληρώνει αυτό που έχει καταστρέψει (την κοινωνική συνοχή) δημιουργώντας μια τεχνητή συνοχή. Δημιουργούν έτσι μια κοινωνία όπου όλοι γελάνε με τα ίδια α-

στεία, έχουν την ίδια κουλουρά, μιμούνται στυλ και μιλάνε με ατάκες από την τηλεόραση.

Όσο όμως αμβλύνονται οι κοινωνικές και ταξικές αντιθέσεις και διαφοροποιήσεις επεκτείνεται και η περίφημη "κοινωνική συναίνεση", δημιουργώντας μια κοινωνία που τα μέλη της στερούνται κάθε συνείδηση του εαυτού τους και κάθε προσωπική ταυτότητα και άρα είναι ανίκανα να δράσουν συλλογικά, με οποιονδήποτε οργανωμένο τρόπο, έτσι ώστε να εξασφαλίσουν κάποιους στόχους. Με άλλα λόγια αυτή η κοινωνία προωθεί την πλήρη παθητικοποίηση των μελών της. Το άτομο δεν αισθάνεται πια ικανό να αποφασίζει αυτόνομα τι του ταιριάζει καλύτερα, έτσι αναγκάζεται να αποδέχεται αυτά που του υποδεικνύονται και που προετοιμάζονται γι' αυτόν μέσω της χειραγώγησης των μαζών.

Ο έλεγχος του συστήματος έχει επεκταθεί σε όλες τις πτυχές της ζωής και της προσωπικότητας του ατόμου. Η εξουσία δεν είναι μόνο εκεί έξω αλλά είναι επίσης και εδώ μέσα, στα ενδότερα της ύπαρξής μας.

Οι ελπίδες και τα όνειρά μας δεν εικονίζονται στις οθόνες των τηλεοράσεων ούτε γίνονται πρωτοσέλιδο προς εκμετάλλευση σε αστικές φυλλάδες.

Δημιουργούμε και σκεφτόμαστε πέρα και έξω από κάθε εξουσία, πέρα και έξω από κάθε ΜΜΕ.

**Κλείστε τις τηλεοράσεις
και βγείτε στους δρόμους**

Αναρχική Κίνηση Ηλιούπολης

(Κείμενο που μοιράστηκε την
προηγούμενη εβδομάδα στη συ-
νοικία)

Ειρήνη και "Ειρήνη"

Την προηγούμενη εβδομάδα μια πλειάδα τούρκων επιχειρηματιών -ανάμεσά τους κι οι ισχυρότεροι οικονομικοί παράγοντες της γείτονος- επισκέφθηκαν την Αθήνα. Στις συναντήσεις τους με τους Έλληνες ομολόγους τους προσπάθησαν να διερευνήσουν τρόπους για την περαιτέρω σύσφιξη των εμπορικών σχέσεων των δύο χωρών. Επιπλέον διακήρυξαν τη θέλησή τους να εμπνευστεί η ειρήνη στο Αιγαίο και να ξεπεραστεί de facto -διαμέσου της οικονομικής συνεργασίας- η ελληνοτουρκική ένταση.

Τέλος καταδίκασαν την κούρσα των εξοπλισμών στην οποία έχουν επιδοθεί οι δύο κυβερνήσεις ως ανούσια κι αυτοκαταστροφική. Με αφορμή λοιπόν, την επίσκεψη των τούρκων επιχειρηματιών θα ήταν σκόπιμο να ξεκαθαριστούν ορισμένες πτυχές των ελληνοτουρκικών σχέσεων:

α) Είναι ηλίου φαεινότερες τόσο η ψυχροπολεμική ένταση ανάμεσα στις δύο χώρες όσο κι η περιρρέουσα εθνικιστική υστερία που δηλητηριάζει το μεγαλύτερο μέρος των δύο κοινωνιών. Είναι εξίσου σαφές ότι το πολεμικό κλίμα καλλιεργείται εντέχνως για να

εξυπηρετηθούν τα συμφέροντα κι οι εξουσιοφρενείς επιδιώξεις милитарιστικών και διπλωματικών κύκλων, επιχειρηματιών -είναι χαρακτηριστικό ότι οι πλέον πολεμοκάπηλες εφημερίδες *Επενδυτής*, *Κέρδος* κι *Ελεύθερος Τύπος* ελέγχονται από εμπόρους όπλων-, δημιουργών πολιτικών ανημι-κιστικής σπέκουλα πάντοτε εξαγυρώνεται στο εκλογικό ταμείο. Επίσης αποβλέπει στο στρατωνισμό και την πειθάρχηση των δύο κοινωνιών στις επιταγές της κυριαρχίας.

β) Πέρα όμως, από τους προαναφερθέντες οικονομικοπολιτικούς κύκλους, υπάρχουν και φορείς της κυριαρχίας των οποίων οι απόψεις είναι εκ διαμέτρου αντίθετες. Πρόκειται απ' τη μια μεριά για πολιτικούς και διπλωμάτες οι οποίοι θεωρούν ότι η συνέχιση της έντασης στο Αιγαίο δυσχεραίνει τη θέση της Ελλάδας στο διεθνές διπλωματικό παιχνίδι, αφού θέτει προσκόμματα στις σχέδια των βορειοαμερικάνων και των δυτικοευρωπαίων. Απ' την άλλη, παρόμοιες θέσεις έχουν και διάφοροι επιχειρηματικοί κύκλοι οι οποίοι προσβλέπουν σε μια μελλοντική συνεκμετάλλευση των πε-

τρελαίων του Αιγαίου -τα οποία μένουν τώρα "ανεκμετάλλευτα"- όπως επίσης και σε γενικότερη άνοδο των εμπορικών συναλλαγών. Όλοι αυτοί επιδιώκουν την εξομάλυνση των ελληνοτουρκικών διαφορών με διαπραγματεύσεις εφ' Σόλης της ύλης.

γ) Είναι λοιπόν, καιρός να καταστήσουμε σαφές ότι η ελληνοτουρκική προσέγγιση που μεθοδεύουν επιχειρηματίες, πολιτικοί και διπλωμάτες δεν έχει καμιά σχέση με τη φιλία των δύο κοινωνιών που ονειρευόμαστε εμείς. Γιατί αυτή η ελληνοτουρκική προσέγγιση θα είναι η συνεργασία του κεφαλαίου, η απόλυτη ασυδοσία των αγορών, η καταστροφή του Αιγαίου από την εξόρυξη του πετρελαίου, η εμπέδωση της κυριαρχίας του ΝΑΤΟ στην περιοχή, η ένταση των σχέσεων εκμετάλλευσης και κυριαρχίας.

Μπροστά στο δίλημμα πολεμική ένταση ή "ειρήνη" του κεφαλαίου, το καλύτερο που έχουμε να κάνουμε είναι να επαναπροσδιορίσουμε τις παραμέτρους του ερωτήματος.

Ωράρια επιβίωσης σε νεκρούς χρόνους

Συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις για το ωράριο...

Από τις εφημερίδες της 9-12-1996

Τα ωράρια εργασίας, η ανεργία, η μείωση των μισθών και η κατάρρευση κοινωνικών κατακτήσεων δεν αποτελούν παρά αλληλοσυμπληρούμενες επιταγές της παγκόσμιας "παρσιτικής οικονομίας" της ανταποδοτικότητας, της εκμετάλλευσης και του κέρδους.

Πιο συγκεκριμένα, το διευρυμένο ωράριο λειτουργίας της αγοράς μπορεί εκ πρώτης όψεως να συνιστά επίθεση στα ούτως ή άλλως περιορισμένα δικαιώματα των εργαζομένων, εντάσσεται όμως στη λογική της συνολικής κατάρρευσης του πραγματικού χρόνου της ζωής από το νεκρό χρόνο της επιβίωσης και της κατανάλωσης. Έτσι, τη στιγμή που οι εκμεταλλευόμενοι ανησυχούν γιατί διαθέτουν λιγότερο ρευστοποιημένο σε χρήμα χρόνο, οι εκμεταλλευτές ανησυχούν γιατί διαθέτουν υπερβολικό. Αυτόν προσπαθούν αγωνιωδώς να ξοδέψουν στις αγορές της Γλυφάδας και του Κολωνακίου, όπου το εμπόρευμα έχει χάσει κάθε αξία χρήσης και έχει μετατραπεί σε σαβούρα - στήριγμα της εξαπάτησης του μάρκετινγκ και των διαφημιστικών τεχνασμάτων που δημιουργούν προκατασκευασμένες ψευδείς ανάγκες. Όμως, αν η ατσαλάκωτη νεόπλουτη κυρία είναι ό,τι καταναλώνει, το ίδιο συμβαίνει τις περισσότερες φορές και με την πωλήτρια με το αδειανό

βλέμμα του Beauty Shop, που έχει απέναντί της. Είναι μάλλον προφανές πως τα κάθε είδους Continent ολοήμερων καταναλωτικών εκδρομών δεν στηρίζονται στη μαζική προσέλευση των ευπόρων. Εξάλλου, εδώ βρίσκεται και η χειρότερη συνέπεια της εργασίας: η παραγωγή ενός χρόνου που εργάζεται εναντίον των εργαζομένων, που εισβάλλει ακόμη και στο σώμα που φαινομενικά αναπαύεται, ακόμα και στις επιθυμίες που αναζητούν μηχανικά την ικανοποίησή τους μέσω του "ηδονισμού της αγοράς". Οι ψευδείς ανάγκες -υποκατάστατα των αυθεντικών επιθυμιών- έχουν επιμελώς ταξινομηθεί στην ατομική ψυχολογία όπως τα κάθε λογής σκουπίδια στα ράφια των πολυκαταστημάτων.

Το αίσθημα ασφυξίας που δημιουργούσε η υποχρεωτική οκτάωρη παρουσία στο εργοστάσιο, στο γραφείο, στο εμπορικό κατάστημα ανακουφίζονταν στο παρελθόν με μικρές υλικές απολαύσεις που ευφάνταστες στρατηγικές πωλήσεων προκαλούσαν και αναδιαμόρφωναν ανάλογα με τους προσανατολισμούς και τις απαιτήσεις της παραγωγής και της κατανάλωσης. Η ηδονή της κατανάλωσης, που επιφύλασσόταν κάποτε μόνο για τους εκμεταλλευτές, κατάφερε, μετά και τις δυναμικές διεκδικήσεις των εργατικών αγώνων, να "εκδημοκρατισθεί",

προς μεγάλη ευχαρίστηση και των εργαζομένων και του καπιταλισμού που ανακτούσε έτσι στα ταμεία του, τα ψίχουλα που είχε παραχωρήσει σε μισθούς. Λόγω της γενικευμένης κατανάλωσης, ο εργαζόμενος είχε τη δυνατότητα να ανταλλάσσει το μισθό του με άχρηστα και ευτελή αντικείμενα που όμως, του εξασφάλιζαν την ψευδαίσθηση της ισοτιμίας απέναντι στους πλούσιους.

Απ' αυτόν δεν απαιτούνταν και πολλά: να δουλεύει προκειμένου να καταναλώνει, και να αυτοκαταναλώνεται με οποιοδήποτε τίμημα.

Ωστόσο, η οικονομική ύφεση, η μείωση -αν όχι η εξαφάνιση- της αγοραστικής δύναμης και ο "ολοκληρωτισμός του χρήματος" κλείνουν και τις τελευταίες πόρτες του καταναλωτικού παραδείσου της μηδανιότητας και της ψευδούς ευμάρειας. Οι εργαζόμενοι, αποκλεισμένοι από την παραγωγή και την κατανάλωση, όπου θυσίαζαν τη ζωή τους ανταλλάσσοντάς την με μια εξασφαλισμένη επιβίωση, βρίσκονται ξαφνικά στην απελπιστική θέση να διαθέτουν μισθό χωρίς ουσία και χωρίς υπόσταση. Την ίδια στιγμή μάλιστα που ο ακρωτηριασμένος ημιθανής χρόνος του διαχωρισμού εργασίας-αργίας, παραγωγής-δημιουργίας τείνει να καταργηθεί, για να αντικατασταθεί από έναν καθολικό νεκρό χρόνο κατά τον οποίο το τελευταίο καταναλωσιμο προϊόν είναι η ίδια η επιβίωση.

Επιπρόσθετα, η παντοδύναμη εμπορική πραγματικότητα έχει εξαπλωθεί σ' όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας, έχει ταυτιστεί με μια φανταστική ύπαρξη, όπου η πραγματική ζωή είναι απύσχα. Τα πραγματικά κριτήρια κοινωνικής ωφέλειας όπως η τροφή, η κατοικία, η μετακίνηση, η γνώση, η επικοινωνία παραμένουν στα αζήτητα, ενώ αναπτύσσεται παγκόσμια ένα μηνιοκρατούμενο σύστημα πειθούς των μαζών που τις ωθεί να απαρνηθούν τα πάντα, προς όφελος μιας διεθνούς αγοράς η οποία μια μέρα θα χαρίσει την σωτηρία. Στο βωμό του φόβου και της υποταγής, οι εντολές των θεών έχουν εκτοπισθεί από τους νόμους της αγοράς.

Από την άλλη πλευρά, η ολοκληρωτική οικονομία δεν στερεί πια από το λαό τις ελευθερίες του, στερεί από την ελευθερία τη ζωντανή της υπόσταση. Για την ακρίβεια, αναγνωρίζει μόνον μισή "εμπορική ελευθερία" που αγοράζεται, πουλιέται, ανταλλάσσεται και όταν αυτό είναι αδύνατο, λόγω της ανεργίας, παράγει θέσεις εργασίας χωρίς καμία αναγκαιότητα και επεκτείνει ωράρια κατανάλωσης χρησιμοποιώντας λιγότερο τη βία και περισσότερο το ψέμμα, προκειμένου να επιτελέσει τους στόχους της.

Μέσα στα συντρίμια ενός εμπορικού πολιτισμού, όπου το χρήμα καθορίζει κάθε μορφή σχέσης, οι εργαζόμενοι γίνονται δέσμιοι μιας κατ'επίφασιν ελεύθε-

ρης επιλογής, νωχελικοί και απαθείς περιπλανώμενοι των διαδρόμων των σουπερ-μάρκετ, ή διεκδικητές δικαιωμάτων στο εσωτερικό ενός συστήματος του οποίου αγωνιούν μήπως χάσουν την προσαρμογή. Μόνον όσοι δεν μπορούν ή δε θέλουν να πληρώσουν το λογαριασμό αντιλαμβάνονται τον ασφυκτικό καταναλωτικό κλοιό που τους περιβάλλει, μόνο δηλαδή οι πλέον εξαθλιωμένοι και οι πλέον συνειδητοποιημένοι περί την εξαπάτηση.

Με άλλα λόγια, βρίσκμαστε αντιμέτωποι με δύο πολιτισμούς: ο ένας κυριαρχείται από την πραγματικότητα του θανάτου και την αβεβαιότητα της επιβίωσης, ο άλλος διακατέχεται από τη θέληση να ζήσει ατομικά και συλλογικά, από την Τσιτάπας μέχρι το Τσέρνομπελ, επενδύοντας σε "μια πραγματική διεθνή του ανθρώπινου είδους". Για πόσο ακόμη θα συνεχίζουμε να "ναυλώνουμε έναν κόσμο για να κάνουμε το γύρο μιας βάρκας";

Ε.Π.
ΑΘΗΝΑ

Υ. Γ. Το κείμενο δε συντάχθηκε με διάθεση κριτικής στους όποιους διεκδικητικούς αγώνες. Απλώς αυτοί αποτέλεσαν αφορμή για κάποιες σκέψεις.

Τα νέα μέτρα για την Παιδεία (Εθνικό Απολυτήριο, κατάρρευση δεσμών κτλ.) αποσύρονται πριν καν τεθούν σε ισχύ. Οι ακαδημαϊκοί σας ψάχνουν εναγωνίως μέσα στα κιτάπια τους, νομίζοντας ότι εκεί μπορούν να φακелώσουν τις ζωές μας. Μέσα στους σαπισμένους τους θεσμούς, θα προσπαθήσουν ξανά να μας κλείσουν. Συζητήσεις επί συζητήσεων. Κύκλοι διαβουλεύσεων, εξαγγελία μέτρων, και πάλι από την αρχή. Η αδυναμία τους, η δική τους αδυναμία να αποκριθούν στη δική τους πραγματικότητα, είναι πια εμφανής.

Η αποδοχή, η δική σας αποδοχή, ότι αυτό το σχολικό σύστημα δεν καλύπτει τις ανάγκες σας για τεχνογνωσία, φτάνει.

Η αποδοχή, η δική σας αποδοχή, ότι αυτό το σύστημα σκοτώνει τη φαντασία, νεκρώνει τη γνώση, καταργεί την επικοινωνία, φτάνει.

Η αποδοχή, η δική σας αποδοχή, η γνώση σας, που μας οδηγεί στην ανεργία, στη φτώχεια του μυαλού, στη φτώχεια του σώματος, στη ζητιανιά για μια θεσούλα κάτω απ' τον καμμένο σας ήλιο, αρκεί.

Μας παρακινείται να υποταχθούμε για να βρούμε τη ζωή. Υποταχθήκαμε και βρήκαμε τη στάχτη.

Η δική σας μερική αλήθεια, το ψέμμα που μας πουλάτε, το ψέμα που μας ζητάτε ξανά να φάμε, στο ψέμα σας να ζήσουμε.

Η αλήθεια είναι, η μόνη αλήθεια είναι ότι ούτε καν εσείς δεν μπορείτε, δεν θα μπορέσετε ποτέ να βρείτε ένα σύστημα που να καλύπτει όχι τις δικές μας ανάγκες για ζωή, αλλά τις δικές σας ανάγκες για τεχνογνωσία, και για του λόγου το αληθές πείτε μας μια εποχή που να μην είχατε πρόβλημα με την Παιδεία. Μια εποχή που η "παιδεία" σας να σας κάλυπτε, μια εποχή που δεν χρειαζόταν κάτι ν' αλλάξει.

Η ανικανότητά σας να καταλάβετε το

γιατί, είναι η ανικανότητά σας να κατανοήσετε το δικό σας σύστημα.

Δεν θα βρείτε ποτέ τη φόρμα, το καλούπι που να σας κάνει, γιατί κάθε φόρμα είναι μια παγίωση, μια σταθερή θέση, μια προσπάθειά σας να παγιώσετε την πραγματικότητα που συνεχώς αλλάζει.

Η δική σας κοινωνία είναι μια κοινωνία που συνεχώς εξελίσσεται, συνέχεια αλλάζει, συνέχεια αποκτά νέες ανάγκες να εξαπλωθεί, να αφομοιώσει, νέες ανάγκες τε-

Σήμερα μας είπατε αλήτες. Φασίστες-αλήτες. Φασίστες δεν είμαστε εμείς, που αυτό σας το σύστημα σκοτώνει. Αλήτες δεν είμαστε εμείς, που δεν θέλουμε τη σάπια σας πραγματικότητα. Αλήτες είναι αυτοί που μας σκοτώνουν κάθε μέρα, που κάθε μέρα ζητάνε ν' αγοράσουν το κορμί μας, να μας δέσουν και με άλλες αλυσίδες και με άλλα ψεύτικα

λ ό -

χνογνωσίας, αλλιώς τις μορφές οργάνωσης. Η κοινωνία δεν είναι μια παγωμένη πραγματικότητα αλλά μια πραγματικότητα που τρέχει, ενώ οι φόρμες που ψάχνετε να βρείτε είναι φόρμες που προσπαθούν να σταματήσουν την κοινωνική ροή, μια ροή που είναι αδύνατον να αναχαιτισθεί και γι' αυτό δεν θα βρείτε ποτέ τη φόρμα που σας ταιριάζει.

για. Η ψευτιά σας δεν μας αγγίζει πια. Δείτε, έστω για μια φορά, την αλήθεια, μόνο για μια φορά την αλήθεια.

Η δική μας αλήθεια είναι ότι αυτό το σύστημα μας θέλει νεκρούς κάθε μέρα, μας στερεί μια μέρα έρωτα, μια μέρα επικοινωνία, μια μέρα ομορφιάς μέσα στη δική σας ασχήμια.

Η "παιδεία" σας είναι αντι-ερωτική. Δεν μας αφήνει να γνωρίσουμε το δικό μας ε-αυτό, δεν μας αφήνει ν' αγγίξουμε τίποτε

από τη ζωή, μας δένει τα χέρια, μας τυφλώνει το μυαλό, σ'εμάς, που το μόνο που ζητάμε είναι η ελεύθερη επικοινωνία, ο πειραματισμός, ακόμα και στη γνώση, το ελεύθερο άγγιγμα της ζωής. Εμείς θέλουμε τη γνώση, όχι όμως αυτήν την ψεύτικη μα την αληθινή, αυτή που δεν θα μας κάνει όμοιους σας. Δεν θα μας κάνει να κράζουμε αλήτες αυτούς που έχουμε εξοτρώσει με κάθε τρόπο, δεν θα μας κάνει υποκριτές και ψεύτες.

Η "παιδεία" σας στρέφεται ενάντια στη γνώση. Η γνώση δεν είναι αλυσίδες. Η γνώση πρέπει να απελευθερώνει και εμείς προορίζομαστε για σκλάβοι.

Τα εμβτήρια και οι προσευχές σας δεν φτάνουν πια να κρύψουν την αλήθεια.

ΖΗΤΑΜΕ

- Δημόσια δωρεάν παιδεία για όλους.
  - Γενικευμένη αυτοδιεύθυνση στα σχολεία (μόνο αρμόδιο όργανο για να παίρνει αποφάσεις, να είναι η γενική συνέλευση του σχολείου).
  - Κατάρρευση των απουσιών και της βαθμολογίας (η γνώση, η ανθρωπινή αξία και η αξιοπρέπεια δεν βαθμολογούνται)
  - Κατάρρευση αποβολών (μόνο όργανο με εξουσιοδότηση για αποβολές, η γενική συνέλευση του σχολείου).
  - Ελεύθερη πρόσβαση στα πανεπιστήμια, ελεύθερη πρόσβαση στη γνώση.
  - Όχι στράτευση στα 18
  - Όχι στον καθημερινό φασισμό.
- Επίσης είμαστε αλληλέγγυοι με τους μαθητές του νυχτερινού Γυμνασίου-Λυκείου.

ΑΝΕΠΙΔΕΚΤΟΙ ΜΑΘΗΣΕΩΣ ΕΠΛ Αμπελοκήπων

(Προκήρυξη που κυκλοφόρησε τις τελευταίες μέρες στο σχολείο)

Διαδηλώσεις για τον M.A. Jamal

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Στις 9 Δεκέμβρη, έγινε στη Νέα Υόρκη διαδήλωση συμπαράστασης στον Mumia Abu Jamal, που εκκλίνει εκείνη τη μέρα δεκαπέντε χρόνια στην πτέρυγα μελλοθάνων.

Ως τόπος συγκέντρωσης επιλέχθηκε η Νέα Υόρκη, και μάλιστα η Wall Street, όπου βρίσκεται και το χρηματιστήριο της πόλης, για να τονιστεί ο ρόλος που παίζουν τα οικονομικά κέντρα των ΕΠΑ στην καταπίεση των οικονομικά ασθενέστερων και την καταστολή των κοινωνικών κινημάτων.

Στο συγκεντρωμένο πλήθος των 1.500 περίπου ατόμων μίλησαν εκπρόσωποι του MOVE, της ομάδας συμπαράστασης "Friends of Mumia", του Έθνους του Ισλάμ, των Λάτιν Κίνγκς, της Διεθνούς Αμνηστίας, αριστερών εργατικών οργανώσεων, και άλλοι που απαίτησαν την άμεση απελευθέρωση του Jamal. Διαβάστηκε επίσης χαιρετισμός προς την εκδήλωση από τον ίδιο, που έδινε έμφαση στην καπιταλιστική καταπίεση και το ρόλο της Wall Street.

Η διαδήλωση ήταν ενθουσιώδης αλλά δεν σημειώθηκαν σοβαρά επεισόδια, παρά μόνο διαπληκτισμοί με την αστυνομία και μια σύλληψη διαδηλωτή. Οι διοργανωτές Concerned Family & Friends of Mumia Abu Jamal και Coalition to free M.A. Jamal εξέφρασαν την ικανοποίησή τους και την επιθυμία τους να οργανωθεί κι άλλη τέτοια εκδήλωση, αυτή τη φορά έξω από τη φυλακή όπου κρατείται ο Jamal, στην περιοχή της Φιλαδέλφειας.

ΠΑΡΙΣΙ. Την ίδια μέρα, έγινε συγκέντρωση συμπαράστασης και στο Παρίσι. Η παρουσία κόσμου ήταν περιορισμένη εξαιτίας των κακών καιρικών συνθηκών. Η ατμόσφαιρα, πάντως, ήταν ζεστή, και εκφράστηκε απ' όλους η διάθεση να κλιμακωθούν οι κινητοποιήσεις για να εμποδιστεί η εκτέλεση του Jamal.

Ανάλογες συγκεντρώσεις έγιναν και στο Τορόντο, όπου η οργάνωση Food Not Bombs διένειμε δωρεάν συσσίτιο έξω από το προξενείο των ΕΠΑ και διαμαρτυρήθηκε για την οικονομική και κοινωνική πολιτική τους, και επίσης έξω από εστιατόρια της αλυσίδας McDonalds, που διαλέχθηκε ως παράδειγμα καπιταλιστικής πολυεθνικής, σε διάφορες πόλεις στον κόσμο.

πηγή: A-Infos

Αλληλεγγύη στους Νιγηριανούς Αναρχοσυνδικαλιστές

Η Workers Solidarity Alliance-IWA ξεκινά διεθνή εκστρατεία για την υποστήριξη της Nigerian Awareness League.

Παρά τις συνεχείς προσπάθειες της νιγηριανής στρατιωτικής δικτατορίας να εξαλείψει κάθε αντίσταση, η Awareness League συνεχίζει τις δραστηριότητες της. Η Awareness League έχει ως στόχο να δημιουργηθεί ένα μαζικό κίνημα ικανό να παλέψει για την αυτοδιεύθυνση και τον ελευθεριακό σοσιαλισμό των εργατών και των αγροτών.

Η AL δεν έχει να αντιμετωπίσει μόνο τις δυσκολίες που προκύπτουν από την κυβερνητική καταπίεση, αλλά και τα αποτελέσματα της ανεργίας και της φτώχειας, που δημιούργησε η πολιτική της λιτότητας. Μιας λιτότητας που επιβλήθηκε στο νιγηριανό λαό από τη στρατιωτική δικτατορία, την Παγκόσμια Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Για να προωθήσει τις δραστηριότητες της, η WSA-ISA, σε συνεργασία με την Awareness League, πήρε την πρωτοβουλία να ξεκινήσει διεθνή εκστρατεία για να συγκεντρωθεί ποσό τουλάχιστον 2.000 δολλαρίων ΕΠΑ, με σκοπό την αγορά υπολογιστή και άλλου εξοπλισμού. Η AL σκοπεύει να τα χρησιμοποιήσει για να διευκολυνθεί η έκδοση του δελτίου πληροφόρησης της, για εφημερίδες, πόστερ, προκηρύξεις και άλλο υλικό για πολιτική επιμόρφωση. Η AL πιστεύει πως αυτή η βοήθεια θα έχει ανυπολόγιστη αξία.

Η WSA-ISA απευθύνει αυτό το κάλεσμα με την ελπίδα πως θα βοηθήσετε την Awareness League. Η υλική υποστήριξη είναι κρίσιμη. Βοηθήστε τον αγώνα για ελευθερία, αυτοδιαχείριση και ελευθεριακό σοσιαλισμό των εργατών και αγροτών στη Νιγηρία και όλη την Αφρική.

Κατά τη διάρκεια αυτής της εκστρατείας θα δημοσιεύονται περιοδικά δελτία σχετικά με την πρόοδο της. Παρακαλούμε να στείλετε τις δωρεές σας στην παρακάτω διεύθυνση:

Workers Solidarity Alliance - IWA
339 Lafayette Street, Rm 202
New York, NY 10012, USA

Κλίντον κατά Food Not Bombs

Η Carrie Chandler, μέλος της Food Not Bombs του Λος Άντζελες, δικάζεται από τις 6 Δεκέμβρη, με την κατηγορία της διανομής δωρεάν φαγητού σε φτωχούς και άστεγους. Αν καταδικαστεί, θα είναι το δεύτερο μέλος της FNB που θα φυλακιστεί, μέσα στο 1996, στην Καλιφόρνια.

Η οργάνωση αποτελεί μόνιμο στόχο των αρχών, που απαγορεύουν με δικαστικές αποφάσεις, τη διανομή φαγητού στο δρόμο. Από το 1988, η αστυνομία του Σαν Φρανσίσκο έχει πραγματοποιήσει πάνω από χίλιες συλλήψεις μελών και υποστηρικτών της FNB που διένειμαν δωρεάν χορτοφαγικό φαγητό σε άστεγους ή διαμαρτύρονταν ειρηνικά ενάντια στην πολιτική των ΕΠΑ. Κατά τη διάρκεια των επιθέσεων της αστυνομίας, τεράστιες ποσότητες τροφίμων έχουν καταστραφεί, έντυπο υλικό έχει καταστραφεί και πολλοί συλληφθέντες έχουν κακοποιηθεί. Ο ίδιος ο πρόεδρος Κλίντον έστειλε στην οργάνωση επιστολή, όπου δηλώνει πως εγκρίνει τις επιθέσεις της αστυνομίας του Σαν Φρανσίσκο κατά της FNB.

Αξιοσημείωτες είναι δηλώσεις που έκανε ο Κλίντον στις 23 Σεπτεμβρίου, από την Αυστραλία, όπου πραγματοποιούσε επίσκεψη. Δήλωσε, λοιπόν, ότι οι αμερικάνοι σπαταλούν πάρα πολύ φαγητό και διέταξε τις ομοσπονδιακές υπηρεσίες να βοηθήσουν τα προγράμματα σίτισης αυτών που έχουν ανάγκη, καθώς και να ενθαρρύνουν τη δημιουργία καινούριων, και δεν παρέλειψε, φυσικά, να αναφερθεί στη Βίβλο. Αυτό, βέβαια, δεν τον εμποδίζει να περικόπτει τα επιδόματα προς τους άπορους και να επιτίθεται κατά οργανώσεων σαν τη FNB, που προσφέρουν βοήθεια.

πηγές SF-FNB
mercury mail

Ειδήσεις από τη Φινλανδία

• Στις 3/12, έγινε δυναμική διαδήλωση ενάντια στην κακομεταχείριση των ζώων. Οι περίπου 250 συμμετέχοντες, προερχόμενοι απ' όλη τη χώρα, αλλά και δέκα περίπου από τη Σουηδία, εμπόδισαν πούλμαν που μετέφεραν κόσμο σε δημοπρασία στο Κέντρο Γούνας της Vantaa, προαστείου του Ελσίνκι. Στην προσπάθειά τους, συγκρούστηκαν με την αστυνομία. Δεν υπήρξαν σοβαροί τραυματισμοί, αλλά συνελλήφθησαν σαράντα άτομα που αφέθηκαν αργότερα ελεύθερα, και μάλλον θα προσαχθούν με την κατηγορία της αντίστασης κατά της αρχής, που σημαίνει φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών, συνήθως όμως με αναστολή.

• Στις 9/12, ο ολικός αρνητής και οικολόγος-αναρχικός Jani Koskinen έδωσε συνέντευξη τύπου, μαζί με άλλους 16 ολικούς αρνητές. Αμέσως μετά συληφθή και καταδικάστηκε σε 6,5 μήνες φυλάκιση, όπως όλοι οι ολικοί αρνητές στη Φινλανδία. Η διεύθυνση του στη φυλακή είναι:

Jani Koskinen,
Halsingin tuyosiirtola
PO Box 36, 01531 Vantaa

• Στις 10/12, Παγκόσμια Μέρα για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, έγινε διαδήλωση έξω από σταθμό της Shell στο Ελσίνκι, ως διαμαρτυρία για τη στάση της στη Νιγηρία και με σκοπό να προωθηθεί εκστρατεία μποϊκοτάζ της στη Φινλανδία. Το γεγονός είχε μικρή κάλυψη από τα ΜΜΕ.

πηγή: Reko Ravela

Ιταλία: 3 μήνες μετά...

"... και μη μου πείτε, ότι κάποιος απ' αυτούς είναι αθώος. Μπορείτε να πείτε οτιδήποτε εκτός από αυτό. Γιατί εδώ δεν υπάρχουν αθώοι. Κανείς δεν βρίσκεται εδώ τυχαία. Όποιος μπήκε στο δικαστήριο, δεν είναι αθώος. Κάτι έχει διαπράξει, ίσως στα όνειρά του. Ή ακόμα η μητέρα του όταν τον γεννούσε, να σκεφτόταν κάτι κακό. Όλοι ισχυρίζονται ότι είναι αθώοι, αλλά τόσα χρόνια, δεν έχω δει να φτάνει κανείς εδώ χωρίς αιτία. Όποιος έρχεται εδώ, είναι ένοχος ή έχει πλησιάσει κάποιον ένοχο..."

P.M.Marini

Αναβλήθηκε, εξαιτίας γραφειοκρατικών προβλημάτων, η προγραμματισμένη για τις 10/12 δίκη, της υποτιθέμενης τρομοκρατικής ομάδας ORAI. Σε όλη τη διάρκεια της διαδικασίας απαγορευόταν η είσοδος στην αίθουσα, στους συμπαραστάτες των 29 κατηγορουμένων που είχαν συγκεντρωθεί για να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους. Ως νέα ημερομηνία τέλεσης της δίκης ορίστηκε η 16η Ιανουαρίου. Αυτή τη στιγμή, βρίσκονται 15 άτομα στη φυλακή και 4 σε κατ' οίκον κράτηση.

Ο εισαγγελέας Marini, που έχει αναλάβει την υπόθεση, χαρακτηρίζεται ως "ειδικός" σε τέτοια θέματα, μιας κι έχει χτίσει την καριέρα του πάνω σε πολιτικές υποθέσεις. Στο παρελθόν, εκτός των άλλων, έχει αναλάβει και δίκες μελών των Ερυθρών Ταξιαρχιών, ενώ, το 1989, του ανατέθηκε η έρευνα της "εξαφάνισης" 120 Ιταλών στην Αργεντινή, κατά τη διάρκεια της χούντας. Μετά από 7 χρόνια έρευνας, και παρά το πλήθος των στοιχείων που συγκεντρώσε ενάντια σε αξιωματούχους και στρατιωτικούς, ζήτησε να μπει η υπόθεση στο αρχείο. Πολλοί είπαν ότι αυτό έγινε για να μη χαλάσουν οι καλές σχέσεις μεταξύ της FIAT και της κυβέρνησης της Αργεντινής. Ο εισαγγελέας Marini, που στο παρελθόν είχε πει ότι θέλει να εξαρθρώσει μια τρομοκρατική οργάνωση πριν βγει στη σύνταξη, ξεκίνησε πριν από 3 μήνες την περίφημη επιχείρηση Pontelungo. Από την έναρξη κιόλας της επιχείρησης, δήλωσε ότι "ο αναρχικός χώρος, δεν έχει τίποτα να φοβηθεί, γιατί οι συλλήψεις αφορούν την εξάρθρωση μιας τρομοκρατικής οργάνωσης", με προφανή στόχο την απομόνωση των δεκάδων αναρχικών, που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο ενέπλεξε στην υπόθεση.

Αποτέλεσμα αυτής της δήλωσης, ήταν να διαταραχθούν οι ήδη οξυμένες σχέσεις, των διαφόρων αναρχικών ομάδων της Ιταλίας. Και φυσικά, το ιταλικό κράτος δεν δείχνει διατεθειμένο να αφήσει την ευκαιρία να πάει χαμένη.

Έτσι, πριν ένα μήνα περίπου, η αστυνομία μπήκε στο σπίτι του Italino Rossi, εκδόστη της Umanita Nova (εφημερίδα της Ιταλικής Ομοσπονδίας), με τη δικαιολογία ότι έψαχναν για όπλα και εκρηκτικά. Φυσικά δεν βρήκαν τίποτα, ενώ η εισβολή φαίνεται να συνδέεται με τις ανατινάξεις καλωδιακών στύλων στην Ιταλία.

Πολιτικές δίκες στην Ινδονησία

Άρχισαν, στις 12 Δεκέμβρη, οι δίκες των ηγετών και ακτιβιστών του Λαϊκού Δημοκρατικού Κόμματος (PRD) και μαζικών οργανώσεων του, καθώς και τον Mochtar Pakrahan, ηγέτη του Συνδικάτου Εργατών της Ινδονησίας. Κατηγορούνται όλοι για προτροπή σε στάση, που τιμωρείται ακόμα και με θάνατο.

Το δικτατορικό καθεστώς της Ινδονησίας είχε συλλάβει τον πρόεδρο και το γενικό γραμματέα του PRD, τον πρόεδρο και τον γενικό γραμματέα του Ινδονησιακού Κέντρου για τους Εργατικούς Αγώνες (PPBI) και άλλα στελέχη της αντιπολίτευσης, μετά τις βίαιες συγκρούσεις που συνέβησαν στις 27 Ιούλη, όταν στρατός και αστυνομία επιτέθηκαν στα γραφεία του Ινδονησιακού Δημοκρατικού Κόμματος. Όλοι τους κατηγορήθηκαν ότι υποκίνησαν τις ταραχές. Πάντως, οι δικηγόροι των κρατούμενων τονίζουν ότι τα επεισόδια της 27 Ιούλη μόλις αναφέρονται στο κατηγορητήριο, που ρίχνει το βάρος του στα πολιτικά κείμενα του PRD και το πρόγραμμα κινητοποιήσεων κατά τη διάρκεια του 1995. Η χούντα έχει βάλει στο στόχαστρο το PRD και έχει εκδοθεί διαταγή για τη σύλληψη όλων των στελεχών του.

Πριν δυο εβδομάδες, το Ανώτατο Δικαστήριο επικύρωσε την πρωτόδικη καταδίκη του ενός από τους κατηγορούμενους, του Mochtar Pakrahan. Ο Pakrahan συνελήφθη το 1994, με την κατηγορία ότι υποκίνησε εργατική αναταραχή, μετά από επίθεση στρατιωτών σε διαδήλωση εργατών στην πόλη Medam της Σουμάτρα. Αφέθηκε, όμως, ελεύθερος, πέρσι το Δεκέμβρη, γιατί τα στοιχεία εναντίον του κρίθηκαν ανεπαρκή.

Στις 28 Νοέμβρη αφέθηκαν ελεύθεροι 124 υποστηρικτές του Ινδονησιακού Δημοκρατικού Κόμματος (PDI), που βρίσκονταν εδώ και τέσσερις μήνες στη φυλακή, για άρνηση να υπακούσουν σε διαταγές της αστυνομίας να διαλύσουν συγκέντρωση τους.

πηγή: ACTION IN SOLIDARITY
WITH INDONESIA & EAST TIMOR

¡Tierra y Libertad!

10 Δεκέμβρη 1914. Οι μαχητές του Εμιλιάνο Ζαπάτα και του Φρανθίσκο Βίγια καταλαμβάνουν την πρωτεύουσα του Μεξικό

Μανιφέστο προς το έθνος

(...) Η κυβέρνηση, από τον Porfirio Díaz ως τον Vitoriano Huerta, δεν έκανε τίποτε άλλο από το να κηρύσσει και να στηρίζει τον πόλεμο των προνομιούχων και των καλοταϊσμένων ενάντια στους καταπιεσμένους και τους εξαθλιωμένους, να παραβιάζει τη λαϊκή κυριαρχία μετατρέποντας την εξουσία σε προνόμιο. Αγνοώντας τους νόμους της εξέλιξης, προσπαθώντας να εμποδίσει την πρόοδο των κοινωνιών και παραβιάζοντας τις πιο βασικές αρχές δικαίου, στερώντας τους ανθρώπους από τα πιο ιερά δικαιώματα που τους έδωσε η φύση. Ιδού η αιτία της στάσης μας, ιδού η εξήγηση του αινίγματος της ανυπότακτης εξέγερσής μας και εδώ τίθεται για μια ακόμα φορά το τεράστιο ζήτημα που απασχολεί όχι μόνο τους συμπολίτες μας αλλά και πολλούς ξένους. Ένα ζήτημα που για να λυθεί αρκεί και απαιτείται η ελεύθερη πρόοδος των κοινωνιών, ο σεβασμός στην επιθυμία του λαού, στα κοινά συμφέροντα και στα ανθρώπινα χαρακτηριστικά (...).

Οι καπιταλιστές, οι στρατιωτικοί και οι κυβερνήτες ζούσαν αμέριμνοι, χωρίς να απειλούνται ούτε τα προνόμια ούτε οι ιδιοκτησίες τους, σε βάρος ενός θυσιαζόμενου λαού, σκλάβου και αναλφάβητου, χωρίς παρελθόν και χωρίς μέλλον, καταδικασμένου να δουλεύει χωρίς ανάπαυση και να πεθαίνει από πείνα και εξάντληση. Ανενόητοι, αφού ο λαός, έχοντας ξεδεύσει όλη του την ενέργεια για την παραγωγή ανυπολόγιστου πλούτου, δεν μπορούσε ούτε τις ζωτικές του ανάγκες να αντιμετωπίσει, ούτε τις βασικές του επιθυμίες να ικανοποιήσει.

Μια τέτοια οικονομική οργάνωση, αυτό το σύστημα που κατέληγε να είναι μια μαζική εξόντωση του λαού, μια συλλογική αυτοκτονία για το έθνος και μια ντροπή, μια προσβολή για τους τίμιους και ενσυνείδητους ανθρώπους, δεν μπορούσε να συνεχιστεί άλλο. Γι' αυτό ξέσπασε η επανάσταση, γεννημένη, όπως κάθε συλλογικό κίνημα, από την αναγκαιότητα. Έτσι προήλθε η διακήρυξη της Ayala.

Morelos, 20 Οκτώβρη 1913

Μανιφέστο προς το μεξικάνικο λαό

Το επαναστατικό κίνημα έχει φτάσει στο κορυφαίο του σημείο και η χώρα πρέπει να ξέρει την αλήθεια, όλη την αλήθεια (...).

Είναι σίγουρο πως οι αφελείς πιστεύουν ότι η χώρα θα συμβιβαστεί (κάτι που δεν συνέβη το 1910) με ένα εκλογικό θέατρο απ' όπου θα προκύψουν φαινομενικά νέοι και φαινομενικά άσπιλοι άνθρωποι που θα καταλάβουν τα έδρανα της βουλής και τον υψηλό θρόνο της προεδρίας. Όσοι σκέφτονται έτσι, ξεχνούν ότι η χώρα, μέσα από την κρίση των τελευταίων τεσσάρων χρόνων, έχει αποκομίσει αξέχαστα μαθήματα που δεν της επιτρέπουν να πλανηθεί, μια βαθιά γνώση των δεινών της και των μεθόδων για να τα πολεμήσει (...).

Η χώρα θέλει να συντρίψει μια για πάντα τη φεουδαρχία, αυτόν τον αναχρονισμό, θέλει να καταστρέψει με ένα χτύπημα τις σχέσεις αφέντη-δούλου και επιστάτη-υπηρέτη που είναι οι μόνες που επικρατούν στη μάζα των αγροτών, από το Tamaulipas μέχρι την Chiapas κι από τη Sonora ως το Yucatan (...).

Στρατιωτική κυβέρνηση πρώτα κι έπειτα κοινοβουλευτισμός, οικονομικές μεταρρυθμίσεις, ιδανική τιμότητα στη διαχείριση των δημόσιων πόρων, σχολαστικός καταλογισμός ευθυνών, ελευθερία τύπου για ανθρώπους που δεν ξέρουν να διαβάσουν, δικαίωμα ψήφου σε ανθρώπους που ποτέ δεν βλέπουν ούτε γνωρίζουν τους υποψηφίους, μεταρρυθμίσεις στη νομοθεσία για ανθρώπους που ποτέ δεν θα μπορέσουν να έχουν δικηγόρο. Όλα αυτά τα δημοκρατικά φτιασίδια, όλα αυτά τα μεγάλα λόγια με τα οποία εξαπατούσαν τους πατεράδες μας, έχουν χάσει σήμερα τη μαγική τους έλξη. Ο λαός έχει καταλάβει ότι με εκλογές και χωρίς εκλογές, με εκλογικό δικαίωμα και χωρίς αυτό, με δικτατορία του Porfirio Díaz και με δημοκρατία του Madero, με τύπο φιμωμένο και με ελευθερία του τύπου, αυτός συνεχίζει πάντα να αναμασά τις πίκρες του, να καταπίνει τα ατέλειωτα βάσανά του και φοβάται, δίκαια, ότι οι απελευθερωτές του σήμερα θα είναι ίδιοι με τους δικτάτορες του παρελθόντος (...).

Συκοφαντημένη από τον τύπο, αγνοημένη στην Ευρώπη, αναλυμένη με αρκετή ακρίβεια από τους ειδικούς της αμερικάνικης διπλωματίας αλλά παραμελημένη από τα αδελφά έθνη της Νότιας Αμερικής, η αγροτική επανάσταση σηκώνει ψηλά τη σημαία του αγώνα, για να τη λογαριάσουν οι ανήθικοι και οι εγωιστές που δεν ακούν τους θρήνους του λαού που υποφέρει, τις κραυγές των μανάδων που χάνουν τα παιδιά τους, τα λυσσασμένα ουρλιαχτά των αγωνιστών. Για να τη λογαριάσουν αυτοί που δεν θέλουν να δουν, που δεν βλέπουν τα συντρίμια των ψεμάτων τους για ελευθερία, τα συντρίμια του ένδοξου ονείρου της σωτηρίας.

Milpa Alta, Αύγουστος του 1914

Μανιφέστο προς τους εργάτες

Οι διεκδικήσεις σας είναι παρόμοιες με τις δικές μας (...). Η μόνη διαφορά είναι πως εσείς, έχοντας βασανιστεί λιγότερο από εμάς, θεωρείτε πως το ειρηνικό συνδικάτο είναι η αλάνθαστη μέθοδος που θα σας γλυτώσει από τα δεινά σας, ενώ εμείς, ούτε μπορούμε ούτε πρέπει να πιστεύουμε σε τίποτε άλλο εκτός από τα όπλα, στην ανοιχτή εξέγερση ενάντια στους καταπατητές των δικαιωμάτων μας, γιατί όταν ο καταπιεσμένος δεν είναι κύριος ούτε του θρήνου του, όταν ακόμα κι αυτή η δίκαιη διαμαρτυρία ενάντια στους τυράννους του καταπνίγεται, για να ξανασηματισθεί αργότερα στα σωθικά του, τότε, δεν του απομένει άλλος τίμιος δρόμος, άλλη σωτηρία ενέργεια, από το να πάρει τα όπλα φωνάζοντας Νίκη ή Θάνατος, καλύτερα ο θάνατος παρά μια ζωή σκλάβου.

Μετά από επτά χρόνια ακούραστου, τρομερού αγώνα, η αυγή του θριάμβου επιτέλους ξεπροβάλλει. Ο Καρρανσισμός, η πιο προδοτική από τις απάτες που έστησε η αστική τάξη στη χώρα μας, αποκαλύφθηκε, και, έχοντας χάσει τους πραιτωριανούς του καταρρέει.

Ο θρίαμβος των αρχών μας, που καταγράφηκαν στη Διακήρυξη της Ayala, πλησιάζει, και η επίσηυσή του εξαρτάται από τη δική σας υποστήριξη.

Είθε τα ροζιασμένα χέρια των αγρών και τα ροζιασμένα χέρια των εργοστασίων να ενωθούν σε ένα αδερφικό χαιρετισμό ομοψυχίας, γιατί πράγματι, όταν οι εργάτες είμαστε ενωμένοι, είμαστε η δύναμη, είμαστε το δίκαιο, είμαστε το αύριο!

Αδέρφια μας εργάτες σας χαιρετούμε, τα αδέρφια σας οι αγρότες σας περιμένουν.

Tlaltizapan, 15 του Μάρτη του 1918

Επιχείρηση: "Πολιτισμός"

"Ο θεσμός της πολιτιστικής πρωτεύουσας αναδεικνύει τον πλούτο των ισότιμων διαφορετικών παραδόσεων και ανανεώνει τη σχέση της Ευρώπης με την προϊστορία των ιδεών και ιδεωδών που έκτισαν οι άνθρωποι σε αυτό το σημείο του πλανήτη.

Ξαναδημιουργεί τη σχέση μας με το υπαρκτικό βάθος των κοινωνιών της: την ειρήνη, την ισότητα, την αλληλεγγύη. Η ευρωπαϊκή συνιστώσα του πολιτισμού δεν είναι για τη Θεσσαλονίκη ένα ζητούμενο, είναι ένα δεδομένο..."

Αυτό που προβάλλεται σαν το μεγαλύτερο γεγονός για τη Θεσσαλονίκη τα τελευταία πέντε χρόνια, είναι η ανάδειξη της ως η πόλη που ανέλαβε τον τίτλο της πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης για το 1997. Πλήθος προπαγανδιστικών φυλλαδίων, αφισών και διαφημίσεων διατυμπανίζουν το γεγονός, ενώ έχει ήδη γίνει μόνιμη η εικόνα του συμβόλου της σε κάθε εκδήλωση που πραγματοποιείται στην πόλη από επίσημους φορείς και επιχειρηματίες. Ένα σύμβολο που κυριαρχεί σε κάθε τοπική εφημερίδα και περιοδικό, σε κάθε γωνιά της πόλης, που μπορεί να το διακρίνεις σε εφετζίδικες μεταλλικές κατασκευές που λειτουργούν ως διαφημιστικές ταμπέλες και "ενημερώνουν" για έργα-κατασκευές-αναπλάσεις-διαμορφώσεις-αξιοποιήσεις. Εξαιτίας του γεγονότος της Πολιτιστικής και της αμφίβολης επίτευξης των υποτιθέμενων στόχων της, έχει αναπτυχθεί στη Θεσσαλονίκη ένα κλίμα διαρκούς παραφροσύνης για το αν "θα αποτύχει η Θεσσαλονίκη" ή αν "θα ολοκληρωθούν τα έργα". Σκάνδαλα, μίζες, παρατήσεις καλλιτεχνικών διευθυντών και ένας χορός 60 με 80 δις, που και που και καμμία συναυλία, κάποιο φεστιβάλ, ολοκληρώνουν το σκηνικό που εξασφαλίζει το απαραίτητο "άρτος και ψάμα" που "προσφέρει" στη Θεσσαλονίκη αυτός ο θεσμός. Δύο βδομάδες απομένουν για να αρχίσει η χρονιά του 1997 και κάθε κάτοικος αυτής της πόλης έχει με τον τρόπο του μπει μέσα στους ρυθμούς που δημιουργεί στην πόλη ο θεσμός της πολιτιστικής πρωτεύουσας.

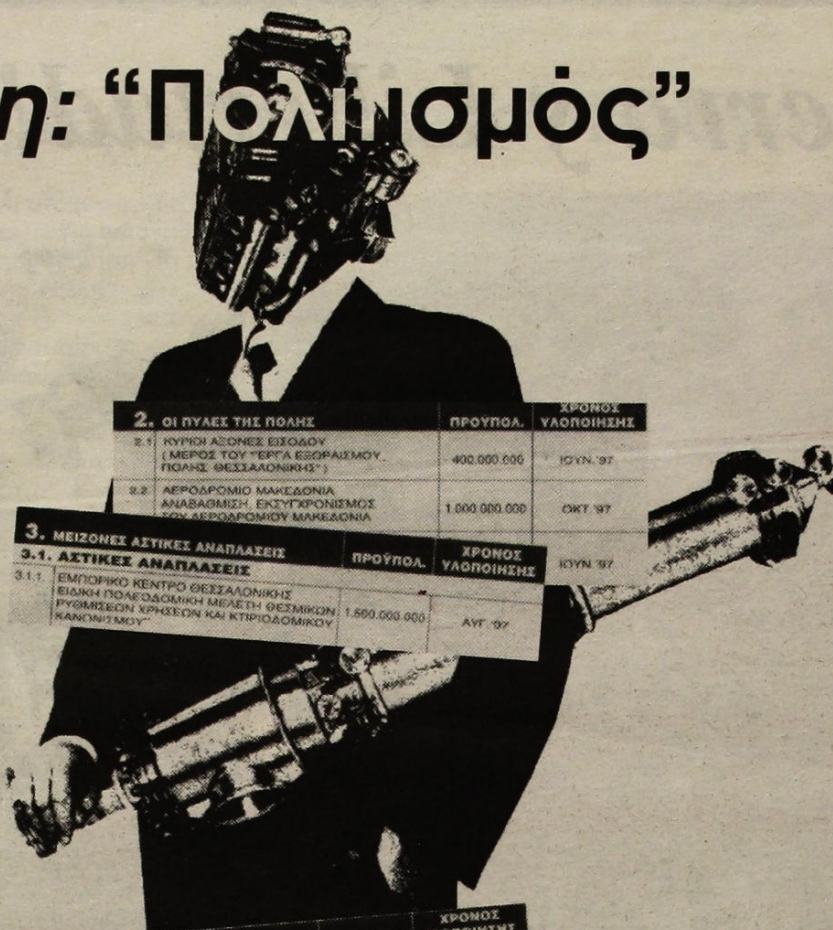
Τα αφεντικά έχουν ήδη αρχίσει να γιορτάζουν, οι υπόλοιποι, μην έχοντας πρόσκληση για τη γιορτή, χαζεύουμε απ' έξω. Για όποιον έχει αποκτήσει μια επιφανειακή ενημέρωση για το τι πρόκειται να γίνει στη Θεσσαλονίκη μέσα στη χρονιά του '97, πιθανώς να φαίνεται ότι, στην καλύτερη περίπτωση, θα είναι μια χρονιά γεμάτη από εκδηλώσεις, κουλτούρα, τέχνη, κάτι σαν ένα συνεχές φεστιβάλ δωδεκάμηνης διάρκειας, τύπου "Δημήτρια" ή Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Στην πιο ευνοϊκή περίπτωση, οι "φίλοι του πολιτισμού" και όσοι έχουν την οικονομική άνεση για να πληρώνουν το αντίτιμο των εισιτηρίων θα χορτάσουν κουλτούρα και δημόσιες σχέσεις, ενώ η κοινωνία θα αδιαφορεί, συνεχίζοντας κανονικά στους ρυθμούς της επιβίωσης.

Στην πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης όμως τα πάντα πρέπει να αλλάξουν ρυθμούς και να προσαρμοστούν στις ανάγκες και τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρεί μια πόλη που γίνεται πρωτεύουσα του δυτικοευρωπαϊκού πολιτισμού. Η όψη της πόλης, η διασκέδαση, τα πρόσωπα των ανθρώπων, οι συνήθειές τους, ο τρόπος σκέψης τους, θα πρέπει να αναπλαστούν ανάλογα. Μια πλαστική εγχείριση στην φυσιογνωμία και την όψη της πόλης έχει ήδη ξεκινήσει, αφήνοντας βαδίδες τις χαρακίδες από τις ουλές της επέμβασης στα μυαλά μας, στις γειτονίες μας, στο βιοτικό μας επίπεδο, επάνω στις ίδιες μας τις ζωές.

Όλα αυτά, αποτέλεσμα των εξαναγκασμών που μας επιβάλλει ο πολιτισμός της κυριαρχίας, η ολοκληρωτική κυριαρχία που κατασκευάζει τη συναίνεση διαβρώνοντας τη συνείδηση, διδάσκοντας την υποταγή με τρόπους ήπιους και ύπουλους. Συγχρόνως, τα σχέδια των ντόπιων και ευρωπαϊκών αφεντικών για τη Θεσσαλονίκη προβλέπουν την αναβάθμισή της στα Βαλκάνια. Αυτή τη στιγμή στην πόλη, διεξάγεται από τον Οργανισμό Πολιτιστικής Πρωτεύουσας ένα πογκρόμ, μια επιχείρηση αφοραίωσης, ισοπέδωσης και αποστείρωσης κάθε τι του διαφορετικού, αντίθετου ή εναλλακτικού. Το ψέμα, η απάτη, η αποχαύνωση, είναι τα μεγαλύτερα όπλα σ' αυτό το έργο.

"...την αλήθεια αυτής της πρότασης δεν την αποδεικνύει μόνο η μακρά και δημιουργική συγκατοίκηση στη Θεσσαλονίκη διαφορετικών φυλών, εθνών, θρησκευτικών ομάδων και δογμάτων, η μακρά αγωγή της πόλης στην κουλτούρα της ανοχής και του αμοιβαίου σεβασμού ανάμεσα στους ρωμιούς, τους ωθμανούς, τους εβραίους σεφραραντί, τους βαλκανίους και τους κεντροευρωπαϊκούς εμπόρους που διασκορπίστηκαν μέχρι και τις αρχές του αιώνα στο κοσμοπολίτικο τοπίο της πόλης..."

Οι διευθύνοντες και προπαγανδιστές αυτού του θεσμού αισθάνονται (και το ίδιο θέλουν να αισθανόμαστε κι εμείς) εθνικά υπερήφανοι που και αυτό το κατόρθωμα αποτελεί ελληνική πατέντα (όπως άλλωστε οι τέχνες, τα γράμματα και το τυρί φέτα). Η ιδέα του θεσμού ανήκει στη Μελίνα Μερκούρη και το γεγονός αυτό χρησιμοποιείται στο έπακρο διαφημιστικά, α-

2. ΟΙ ΠΥΛΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ		ΠΡΟΫΠΟΛ.	ΧΡΟΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
2.1	ΚΥΡΙΑ ΑΞΟΝΕΣ ΕΙΣΟΔΟΥ (ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ "ΕΡΓΑ ΕΞΟΡΑΣΜΟΥ ΠΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ")	400.000.000	ΙΟΥΝ. '97
2.2	ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΕΚΤΥΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	1.000.000.000	ΟΚΤ. '97
3. ΜΕΙΖΟΝΕΣ ΑΣΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΛΑΣΕΙΣ		ΠΡΟΫΠΟΛ.	ΧΡΟΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
3.1. ΑΣΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΛΑΣΕΙΣ			
3.1.1	ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΙΔΙΚΗ ΠΟΛΕΩΣΟΜΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΚΤΙΡΟΔΟΜΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ	1.500.000.000	ΑΥΓ. '97

1. ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ		ΠΡΟΫΠΟΛ.	ΧΡΟΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
1.1. ΛΙΜΑΝΙ			
1.1.1	ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΩΝ ΣΤΕΓΑΣΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΟΛΕ		ΑΥΓ. '96
1.1.2	ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΟΝΤΑ ΧΩΡΟΥ Α' ΠΡΟΒΛΗΤΑ	5.500.000.000	ΣΕΠΤ. '97
1.1.3	ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΛΙΜΕΝΑ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ		ΑΥΓ. '96
ΛΙΜΕΝΗ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΚΟΔΡΑ		230.000.000	ΣΕΠΤ. '97
7. Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ		ΠΡΟΫΠΟΛ.	ΧΡΟΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
7.1. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΙ ΔΙΑΓΩΓΙΣΜΟΙ			
7.1.1	ΔΙΑΓΩΓΙΣΜΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΠΛΗΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	190.000.000	ΝΟΕ. '97
7.1.2	ΔΙΑΓΩΓΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΑΞΑΓΟΡΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΑ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ	190.000.000	ΝΟΕ. '97
7.1.3	ΔΙΑΓΩΓΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	220.000.000	ΝΟΕ. '97

4. Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ		ΠΡΟΫΠΟΛ.	ΧΡΟΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ
4.3.1 ΑΠΟΘΗΚΕΣ ΟΛΟ			
4.3.1.1	ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΑΠΟΘΗΚΗΣ Α'		
4.3.1.2	ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΑΠΟΘΗΚΗΣ Β'		
4.3.1.3	ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΑΠΟΘΗΚΗΣ Γ' ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ	5.500.000.000	ΣΕΠΤ. '97
4.3.1.4	ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΑΠΟΘΗΚΗΣ Δ'		
4.3.1.5	ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΑΠΟΘΗΚΗΣ Ε'		

Ο χαρακτήρας του θεσμού τότε ήταν ακόμα βρεφικός και δεν είχε διαμορφωθεί και αξιοποιηθεί με τον τρόπο που γίνεται σήμερα στη Θεσσαλονίκη. Το τότε "κοινωνικό" ΠΑΣΟΚ, αναζητούσε μέσω προσωπικοτήτων που διέθετε ανάμεσα στα στελέχη του (Μερκούρη, Λαλιώτης) να προσεγγίσει κοινωνικές ομάδες, να εκσυγχρονίσει καταναλωτικά την κοινωνία και τη νεολαία, να δημιουργήσει νέες θεαματικές εξαρτήσεις και στερήσεις. Οι νέοι και οι "κουλτουριάρηδες" είχαν τότε την ευκαιρία να κουλτουριάζουν και τα στυλ που ήδη επικρατούσαν στη Δυτική Ευρώπη. Ο "εξευρωπαϊσμός" της Ελλάδας είχε ξεκινήσει από την Αθήνα (για να ολοκληρωθεί, στο πεδίο της κουλτούρας, από τα περιοδικά life-style και την "άνοιξη" των "ελεύθερων" media).

Έκτοτε, ο θεσμός κάνει τον γύρο της Ευρώπης, βελτιώνεται και αξιοποιείται ποικιλοτρόπως από τους υποστηρικτές της κοινής ευρωπαϊκής αστικής τάξης, διαμορφώνεται κατάλληλα ώστε να εκφράζει σήμερα την ιδεολογία του ευρωπαϊκού Κεφάλαιου, αυτή της κοινής "κουλτούρας", των κοινών συνόρων, της κοινής οικονομίας, της κοινής αστυνομίας.

"Ελληνες επιχειρηματίες, πολίνοστούντες από-δημοί της διασποράς, ευρωπαίοι managers, βαλκανίοι τεχνίτες, ανατολικοί καλλιτέχνες και μικρέμποροι από τις παραεξείσεις δημοκρατίας πλημμυρίζουν σήμερα τους ίδιους δρόμους και τις ίδιες πλατείες της Θεσσαλονίκης (...). Αυτοί οι άνθρωποι και αυτή η δυναμική είναι ο πολιτισμός της πόλης: μια στιγμή του πολιτισμού..."

Κάθε ευρωπαϊκή πόλη που χρίζεται με αυτό τον τίτλο, αναλαμβάνει, εκτός από τη διοργάνωση πολιτιστικού προγράμματος ενός χρόνου, και την προετοιμασία έργων υποδομής, ασφάλειας και αξιοποίησης της ίδιας της πόλης, ώστε αυτή να ανταποκρίνεται στα ευρωπαϊκά πρότυπα.

Η ετήσια διαδοχή αυτού του θεσμού και η σπουδαιότητα που του έχει δοθεί, δημιουργήσε μια τέτοιου είδους σχέση, ώστε οι κάτοικοι των πόλεων που αναλαμβάνουν το θεσμό να ακούν ως κάτι φυσιολογικό το ότι η πόλη "τους" πρέπει να ανταγωνιστεί τις προηγούμενες, ώστε να δείξει "καλύτερο" πρόγραμμα και να υλοποιήσει καλύτερα το θεσμό.

Ανταγωνισμός! Η μαγική λέξη, που κάνει το Κεφάλαιο να χαμογελάει, δείχνοντας και τα κοφτερά του δόντια. Όταν μάλιστα προβάλλεται το ιδεώδες της ενωμένης Ευρώπης και της κατάρτησης των συνόρων που θα επιτύχει, ως

ήρην τη Θεσσαλονίκη, η ίδια επιχείρηση διεξήχθη σε άλλες ευρωπαϊκές πόλεις, όπως το Δουβλίνο, το Παρίσι, η Μαδρίτη. Σύμφωνα με την εμπειρία από τα όσα έχουν γίνει στις προηγούμενες πολιτιστικές πρωτεύουσες, αλλά και αντιλαμβανόμενοι τα σχέδια των αφεντικών για κυρίαρχο ρόλο της Θεσσαλονίκης στην ερύτερη γεωγραφική περιοχή, καταλήγουμε στις ακόλουθες διαπιστώσεις:

Οι μεταμορφώσεις κοινωνικού, χωροταξικού και οικονομικού χαρακτήρα που έλαβαν χώρα στις προηγούμενες πολιτιστικές πρωτεύουσες, πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τον "εορτασμό", δείχνουν, ιδιαίτερα σε όσους είχαν τη δυνατότητα να πληροφορηθούν για τα νήματα αντίστασης που αναπτύχθηκαν στις ίδιες πόλεις τη χρονική περίοδο του θεσμού, ότι το κεφάλαιο και ο θεσμός της πολιτιστικής πρωτεύουσας βαδίζουν χέρι-χέρι.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η περίπτωση της Μαδρίτης, όπου εν όψει της "εξυγίανσης" της πόλης, το εκεί κίνημα δέχτηκε ένα γενικό κύμα καταστολής, με επιθέσεις σε στέκια, καταλήψεις, πλατείες και ενάντια σε διάφορες κοινωνικές ομάδες. Στην περίπτωση του Παρισιού, ενάντια στον εορτασμό του θεσμού της πολιτιστικής πρωτεύουσας, αναπτύχθηκε ένα ισχυρό κίνημα, που αντέτεινε τον εορτασμό των 200 χρόνων από τη Γαλλική Επανάσταση, διοργανώνοντας πορείες ενάντια στην συντηρητική των "7 πλουσιότερων χωρών" που πραγματοποιήθηκαν στο Παρίσι την ίδια χρονιά.

"Μέσα στις σημερινές συνθήκες του δημιουργικού ανταγωνισμού των ευρωπαϊκών πόλεων, η Θεσσαλονίκη, όπως και κάθε άλλη ευρωπαϊκή πόλη, οφείλει να διαφυλάξει τα συστατικά στοιχεία του χαρακτήρα της και την ιδιαίτερή της ταυτότητα. Γιατί η ευρωπαϊκότητα δεν θα μπορούσε να είναι κάτι άλλο, παρά το θαυμαστό αμάλγαμα αυτών των ιδιαίτερων εκφράσεων της ιστορίας.

Αυτήν ακριβώς την ιστορική ένταξη της κάθε πόλης μέσα στη μεγάλη ευρωπαϊκή ήπειρο, τη γοητευτική σχέση του ιδιαίτερου με το όλο και του τοπικού με το οικουμενικό θέλει να διαφυλάξει ο θεσμός της πολιτιστικής πρωτεύουσας."

Αν και η πόλη που είχε αρχικά προταθεί για πολιτιστική πρωτεύουσα '97 ήταν το Ναύπλιο, πολύ συγκεκριμένοι λόγοι οδήγησαν στην ανάληψη αυτού του ρόλου από την Θεσσαλονίκη.

Τα αφεντικά είχαν από καιρό αντιληφθεί τις δυνατότητες της πόλης για "ανάπτυξη" και κατάκτηση της πρωτοκαθεδρίας στον οικονομικό χώρο των Βαλκανίων. Η ανάθεση σε αυτήν του ρόλου της πολιτιστικής πρωτεύουσας έχει άμεση σχέση με αυτό. Τα περισσότερα από τα έργα που πραγματοποιούνται κάτω από την ταμπέλα της πολιτιστικής ελάχιστης σχέσης έχουν με αυτή (εγκρίνεται χρηματοδότηση, κατασκευή πολυτελών κτιρίων για τράπεζες και γραφεία επιχειρήσεων στο κέντρο της πόλης), έχουν όμως απόλυτη σχέση με τον πολιτισμό τους, τον πολιτισμό της εκμετάλλευσης.

Η υλοποίηση όλων αυτών των σχεδίων επιφέρει δραματικές μεταμορφώσεις στη μορφή της πόλης και στη χωροταξική της διαμόρφωση, στους ρυθμούς της ζωής, στο ρόλο και τη συμπεριφορά του εργατικού δυναμικού. Αλλάγες βίαιες και ενάντια στην κοινωνία, που ιστορικά συνήθως προκαλούν και βίαιες αντιδράσεις. Και αυτός ακριβώς είναι ο ρόλος του θεσμού της πολιτιστικής πρωτεύουσας. Ένα ιδεολόγημα που να δικαιολογεί αυτές τις αλλαγές, να αμβλύνει τις συγκρούσεις, δημιουργώντας ένα προστατευτικό μανδύα που θα εξα-

σφαλίζει, με το πρόσχημα του πολιτισμού, τη συναίνεση της κοινωνίας στα ύπουλα σχέδια του Κεφάλαιου.

Γιατί πράγματι χρειάζεται μπόλικη παπάρα και ψέμα για να χωνέψουμε αδιαμαρτύρητα τις αλλαγές που γίνονται στη Θεσσαλονίκη και τη χωροταξία, την καταστολή, την κυρίαρχη ιδεολογία που προωθείται, τις καταναγκαστικές μετακινήσεις κοινωνικών ομάδων, τις νέες εργασιακές συνθήκες, την ανεργία, όλα αυτά που λανσάρονται και περνούν για "πολιτισμός".

"Ο πολιτισμός δεν είναι μόνο η ποίηση, η μουσική, οι όποιες άλλες διακριτές καλλιτεχνικές εκφράσεις (...). Είναι ο πολύ συγκεκριμένος τρόπος με τον οποίο οι διαφορετικές ανθρώπινες κοινωνίες ζουν και αναπτύσσονται (...). Ο πολιτισμός είναι ένας τρόπος ζωής και ένα σύστημα αξιών, που έχουν παραχθεί και που αποκτούν το νήμα τους μέσα σε ένα συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο. Γι' αυτό και ο χώρος της ζωής μας δεν είναι άλλο παρά η ίδια η ζωή του χώρου, του χώρου της πόλης, και τα δύο μαζί είναι συνώνυμα με ό,τι περιληπτικά συνηθίζουμε να ονομάζουμε πολιτισμό."

Τα χρήματα που είχαν διατεθεί αρχικά στον Οργανισμό Πολιτιστικής Πρωτεύουσας ξεπερνούν τα 60 δις, ενώ σήμερα φτάνουν τα 80 δις. Από τα 60 αρχικά δις, τα 50 προορίζονταν για έργα "ανάπλασης", διανοίξεις δρόμων, κατασκευή εγκαταστάσεων κλπ, ενώ για το "καλλιτεχνικό" πρόγραμμα του '97 προβλέπονταν τα υπόλοιπα 10. Είναι φανερό ότι ο Οργανισμός Πολιτιστικής Πρωτεύουσας λειτουργεί ως υπεργολάβος δημοσίων έργων. Και είναι φανερό και ο λόγος: έτσι θα περάσει πιο εύκολα και αδιαμαρτύρητα π.χ. η μεταμόρφωση της Άνω Πόλης από περιοχή κατοικίας για χαμηλά και μεσαία οικονομικά στρώματα σε περιοχή υψηλών αξιών γης και τουριστικό αξιοθέατο τύπου Πλάκας - η "αναγκαιότητα" της ανάπτυξης, του πολιτισμού, θα καλύψει τις διαμαρτυρίες για το αυξημένο κόστος ζωής και τα υπεργολάβια, για τον εξαναγκασμό μιας μεγάλης πληθυσμιακής ομάδας σε μετακίνηση. Επίσης, έτσι θα είναι πιο εύκολη η δημιουργία στο κέντρο της Θεσσαλονίκης ενός τριγωνικού δάμαρ και εξουσίας, όπου θα υπάρχουν μόνο ακριβά μαγαζιά, γραφεία, τράπεζες, χρηματιστήριο, χωρίς να ξενίζει πλέον κανένα η αλλοτρίωση και η κυριαρχία του χρήματος στη ζωή της πόλης - αφού αυτό είναι το "σωστό πρόσωπο" για μια πολιτισμένη, ευρωπαϊκή πόλη. Κανείς δεν θα κάτσει να πει ότι οι δρόμοι που ανοίγονται, το αεροδρόμιο και το λιμάνι που επεκτείνονται έχουν ως στόχο την ευκολότερη διακίνηση των εμπορευμάτων και των κεφαλαίων των αφεντικών και την τουριστικοποίηση των τελευταίων διασωζόμενων όμορφων γειτονιών της πόλης.

Σε μια τέτοια ευρωπαϊκή πόλη, η αστυνόμευση και η καταστολή αναβαθμίζονται, χτυπώντας πρώτα στα μυαλά των ανθρώπων και ύστερα στα κορμιά τους. Στην πολιτιστική πρωτεύουσα δεν χωράει το "ακαλαίσθητο", το διαφορετικό, οι ανυπακούοι πολίτες, οι πλατείες της αμφισβήτησης. Πρέπει να βασιλεύει η τάξη, η αστραφτερή βιτρίνα μιας πόλης όπου όλοι χαμογελαστοί εκθειάζουν και χειροκροτούν την γιορτή των αφεντικών, όπου "όλοι συμμετέχουν", γιατί "πολιτισμός εδώ είναι οι άνθρωποι", όπως με θρασύτητα λένε δύο από τα σλόγκαν του Οργανισμού Πολ. Πρωτεύουσας.

"Αυτός είναι ο προφανής και δηλωμένος προορισμός του θεσμού της πολιτιστικής πρωτεύουσας, ο οποίος, μαζί με τους άλλους ευρωπαϊκούς θεσμούς, υπηρετεί τη λογική της ευρωπαϊκής ενοποίησης και συμβάλλει στην άρση των χαρμάντων που δημιουργούν οι οικονομικές ανισότητες, οι θρησκευτικές ομαδοποιήσεις και τα εθνικά σύνορα."

Ενάντια στον πολιτισμό της υποταγής και της εκμετάλλευσης, ενάντια στον μονόλογο της εξουσίας και τον κοσμοπολιτισμό του κεφαλαίου, μπορούμε και έχουμε δυνάμεις και λόγο να αντισταθούμε. Η ελευθεριακή κουλτούρα, οι αυτοδιαχειριζόμενες συλλογικότητες και εγχειρήματα, τα αυτοοργανωμένα στέκια, οι καταλήψεις, οι αξίες της αλληλεγγύης, της αντεξουσίας και του διεθνισμού είναι η δικιά μας αλήθεια, η δικιά μας πραγματικότητα, ο δικός μας πολιτισμός ενάντια στην εξουσία του χρηματισμού.

Ο εορτασμός της πολιτιστικής πρωτεύουσας '97 απλώνει απειλητικά τη σκιά του πάνω απ' την πόλη. Ο ουσιαστικός ανυπαρκτος αντίλογος, η παραίτηση και η απάθεια του πληθυσμού της, η εμπορευματοποίηση, η κατανάλωση, ο έλεγχος της έκφρασης, δείχνουν να κυριαρχούν. Και όμως, αν κάποιος έχει τον χρόνο να κάνει μια βόλτα στην πόλη και είναι πρόθυμος να στρέψει τη ματιά του πέρα από τις οθόνες των τηλεοράσεων και τα μηνύματα των διαφημίσεων, μπορεί να προσέξει ένα σύνθημα σε κάποιο τοίχο, ένα αυτοκόλλητο, να δεχτεί μια προκήρυξη που μιλάει ενάντια στον πολιτισμό της εκμετάλλευσης. Και αν προσέξει λίγο περισσότερο, μπορεί να μάθει για μια πορεία που ήταν μόνο η αρχή, να ταξιδεύσει μέσα από άλλες συχνότητες, να ανακαλύψει και να συμμετάσχει σε κάποιες διεργασίες που αργά αλλά σταθερά προσπαθούν να υψώσουν έναν άλλο κοινωνικό ιστό...